

In kaj se je zgodilo potem?

– Razstava slovenske ilustracije

In kaj se je zgodilo potem?

Razstava slovenske ilustracije

Naslov razstave se nanaša na otrokovo radovednost, na željo, da obrne list in izve, kaj sledi. Širše gledano nam zastavlja vprašanje, kam usmerjamo skupno prihodnost, kako lahko knjige in z njimi ilustracije doprinesejo k optimizmu in motivaciji za spremembe.

Strokovna skupina Javne agencije za knjigo RS v sodelovanju s slovenskim Centrom ilustracije predstavlja domiselno in slogovno pestrost sodobnih slovenskih ilustratorjev in ilustratork. Razstava, pripravljena za knjižni sejem v Bologni, kjer je Slovenija leta 2024 častna gostja, osvetli dela doma in v tujini nagrajenih izvirnih slovenskih avtorjev in avtoric, ki ustvarjajo na področju otroške in mladinske knjižne ilustracije.

“

Iz beline papirja lahko
ustvarimo toliko različnih
odtenkov, da tudi prihodnost
ne more biti epoznačpa.

— Samira Kentrić

Bogastvo raznolikosti

Ko so me med projektom Slovenija: častna gostja na Frankfurtskem knjižnem sejmu tuji novinarji spraševali, kaj je posebnost slovenske literature, sem si pogosto grizla ustnice, saj mi razmišljanje o posebnostih besedil ni dalo rezultatov. Besedilo je dobro ali pa ne, v njem zame ni neke nacionalne specifikke. A ko sem začela razmišljati o knjigah kot celoti, se mi je posvetilo – zame je slovenska specifikka ilustracija.

Ilustracije v slovenskih leposlovnih in poučnih knjigah že več desetletij izstopajo. Vseeno je, ali gre za izjemne slikanice, majhne kartonke, povedne slikanice brez besed, poučne knjige za najstnike, zahtevne zbirke romanov za odrasle – ilustracija izstopa. Od marsikaterega tujega agenta sem slišala, da so ilustracije v naših knjigah prezahtevne, preveč umetniške, premalo komercialne, a moj odgovor je bil vedno, da za nas niso. V Sloveniji smo ob takšnih ilustracijah namreč odraščali. Tako založniki kot ilustratorji in bralci smo rasli skupaj, zato mora dobra knjiga za nas vsebovati tudi dobre ilustracije. Zakaj bi pristali na manj in slabše?!

Kjerkoli na svetu smo, pripovedujemo zgodbe – kjerkoli na svetu smo, poslušamo in gledamo zgodbe, vsi počnemo enako, a oblike zgodb, načini pripovedovanja in načini upodabljanja so raznoliki. Svet vsak vidi s svojimi očmi, si ga predstavlja na edinstven način in ga na svoj način razume, saj ima vsak med nami drugačne življenjske izkušnje in drugačno domišljijo. V Sloveniji živijo ljudje z bujno domišljijo, veliko znanja ter vztrajnostjo, zato so lahko njihove ilustracije presežne in odpirajo vrata slovenskim zgodbam v tujino. Ilustracije in podobe imajo moč, ki je ne smemo prezreti, saj zanje meje jezika ne obstajajo, za njihovo razumevanje prevod ni potreben. V slovenskih knjigah so ilustracije svoje kraljestvo z mnogimi kraljicami in kralji, ki vsak na svoj način bogatijo in pričarajo svet podob. Na razstavi v Bologni vam odpiramo vrata v naš svet, naužite se presežnosti. Ker nikoli ne veste, kaj se zgodi potem.

— Katja Stergar,
direktorica Javne agencije za knjigo

“

Dvigneš sidro in
pogledaš proti horizontu ...

— Damijan Stepančič

Ilustracija na Slovenskem

Vprašanje, kaj je kakovostna ilustracija, ostaja nenehno odprto, saj najboljša dela v svojem času postanejo standardi kakovosti, novi prihajajoči ustvarjalci in ustvarjalke pa se trudijo, da bi jih dosegli in preseгли.

— Pavle Učakar

Med Slovenci je znana fraza, da smo narod pesnikov. Nekaj je pretiravanja, a tudi nekaj resnice. Slovenski kulturni prostor je bil vedno obkrožen in »ogrožen« z velikimi kulturami, romanskimi, germanskimi in večjimi slovanskimi. Kultura, predvsem jezik, je bila edina možnost za preživetje lastne identitete. Zdi se, da je ravno ta situacija povzročila oklepanje na svojo umetnost, literaturo in posledično tudi ilustracijo. Zlasti po drugi svetovni vojni je država poskrbela za ustanovitve založb in tudi močno finančno podpirala knjižno produkcijo. Največja založba je bila založba Mladinska knjiga in srečno naključje je hotelo, da je prva urednica otroških programov postala izjemna strokovnjakinja in umetnica dr. Kristina Brenkova. Njen moto »za otroke je dobro le najboljše in zanje izbiramo s pinceto, ne z lopato« je še danes vodilo v otroški literaturi. Sodelovala je z izvrstnimi pisateljicami in pisatelji in k ilustriranju vabila vrhunske umetnike in umetnice tistega časa. To so bili vedno že umetniško zreli in avtonomni umetniki in umetnice. S tem se je nenehno odpiral prostor za različne nove sloge.

Tako je nastala ugodna klima za razvoj vizualnega jezika v oblikovanju in ilustraciji, ki je prisotna še danes in daje odlične rezultate. Uveljavilo se je načelo visoke in samoumevne kakovosti. A vprašanje, kaj je kakovostna ilustracija, ostaja nenehno odprto, saj najboljša dela v svojem času postanejo standardi kakovosti, novi prihajajoči ustvarjalci in ustvarjalke pa se trudijo, da bi jih dosegli in presegle. Nedvomno se na področju ilustracije v Sloveniji dogaja zelo veliko, vsekakor precej več, kot je mogoče realizirati skozi vse kanale produkcije založb in drugih medijev.

Zanimivo je, da med umetniki in umetnicami v tem prostoru ni čutiti nikakršne zavisti ali neprijazne tekmovalnosti. To umetniško okolje je nenavadno homogeno. Sam si to razlagam prav s tem, da lahko sleherni avtor ali avtorica razvija svojo lastno ustvarjalno pot in s tem nikakor ne ogroža drugih.

Na mednarodnih knjižnih sejmih pogosto slišimo pohvale, koliko vrhunskih in predvsem različnih avtorjev in avtoric ustvarja na tako majhnem knjižnem trgu. To je rezultat desetletij zavestnega gojenja umetniškega polja, na katerem lahko sobivajo različne estetike.

A živimo v času, ko ni vse tako rožnato. Tako kot v globalni slikaniški produkciji so tudi v slovenskem prostoru opazni pritiski

kapitala za izdajanje cenenih izdelkov, ki bi hitreje prinašali finančni uspeh. Ti pritiski delujejo v taki smeri, da bi morali ustaviti inventivnost ustvarjalcev in ustvarjalk in se prikloniti nekim imaginarnim trendom ali nekemu »povprečnemu kupcu«, pri tem pa nihče ne zna definirati, kaj ali kdo to je. Predvsem je to podcenjevanje bralcev in bralk, zato so ti poskusi precej neuspešni. Ustvarjalnost in avtonomnost umetniških slogov dokazujeta, da sta visoka kakovost in izvirnost prvovrstni ekonomski kategoriji in da je prav to recept za dolgoročni finančni uspeh.

Na slovenskem dvomilijonskem trgu je potencialnih kupcev slikanic v resnici malo, pa vendar obstaja veliko naslovov, ki se ponatiskujejo tudi po več kot šestdesetih letih. Nekaj izjemnih presega naklade 150.000 in več, kar je nedvomno založniški fenomen.

Pogosto si tudi odrasli bralci in bralke kupijo otroško knjigo zase, preprosto zato, ker gre za izvrstne umetniške predmete. A to ni v resnici nič nenavadnega. Običajno so to odrasli, ki so bili v otroštvu deležni branja vrhunskih slikanic. Tisti, ki se poklicno ukvarjamo z založništvom in fenomenom otroške literature, vemo, kako močan vpliv ima dobra knjiga na odraščanje. Otroci, ki so bili deležni kakovostnih knjig v otroštvu, bodo kot starši svojim otrokom poleg novih knjig kupovali tudi tiste, ki so

zaznamovale in obogatile njihovo otroštvo. To načelo se pokaže nato tudi pri starih starših in tako naprej iz roda v rod. S tem se krepi zavest, da so resnično dobre knjige za otroke zakladnica, ki jo je vredno bogatiti.

Toda odločilno je zavedanje kupcev in bralcev, da gre za pomembno in kakovostno širše kulturno področje. Za področje, ki pozitivno vpliva na samozavest Slovencev in Slovenk z zavedanjem, da je vrhunska ustvarjalnost pri nas doma. Da na mednarodnem knjižnem prizorišču sodelujemo samozavestno in se ne počutimo kot miniaturna kulturna kolonija, kjer bi izvorna slovenska knjižna produkcija utonila v globalizirano *no name* poplavo.

Vse to bi lahko označili za ugodne razmere za razvoj slovenske ilustracije, a brez močnih osebnosti, izvrstnih umetnikov in umetnic, ustvarjalcev in ustvarjalk, urednikov in urednic ne bi bilo tega uspeha. Brez energije in ambicije, talenta in vztrajnosti posameznikov in posameznic, brez medsebojnega spodbujanja in navdihovanja bi bili le majhen trg. Tako pa smo priča kar uspešni prodaji avtorskih pravic v druge jezike po svetu.

Lahko rečemo, da smo Slovenci in Slovenke razvijeni s kakovostjo ilustriranih knjig, in na to smo lahko ponosni.

— Pavle Učakar,
nekdanji likovni urednik pri Mladinski knjigi

“

Obrneš list, obrneš še enega
in še enega. In tako naprej
do povega začetka.

— Igor Šinkovec

Je v svetu še kaj čarovnije?

Jo sploh še iščemo? V hektičnem vsakdanu individualiziranih, produktivno in projektno naravnanih življenj se zdi, da je čarovnija le še sredstvo za prodajo sanj lahkovernim. Obljuba, ki zapelje in odloži soočenje z resnico.

Kot bi obred prehoda v zrelost od nas zahteval, da sprejmemo svet, kot je, z vsemi krivicami, boleznimi in neizbežnostjo podnebnih sprememb. Sokratova modrost »spoznaj samega sebe« se vse bolj sprevača v zahtevo po prepoznavanju individualnih identitet, te pa nas ponovno vodijo v natikanje plašnic, da si ne bi delali pretiranih skrbi s širšo sliko sveta. Skrb za skupnost se umika pravici do razvoja in samouresničevanja lastne osebnosti, individualizem pa razpadanje družbenega tkiva le še podpira, saj to, da smo skupaj, nikomur več ne predstavlja varnostne mreže – uspeh naj bi se skrival v samodisciplini.

Umetna inteligenca, ki usmerja in teši naše želje, pa se je razpredla tudi v našo discipliniranost in motivacijo. Algoritem prekaša človeško zmožnost pomnjenja. Igra se z vesoljem vsebin, ki smo jih brezskrbno prispevali v zakladnico sledi človekovega obstoja, in dostavlja osupljive rezultate. Kmalu ne bo več razloga, da bi bili motivirani za delo, ki ga algoritem kopira, reproducira in kombinira bolje od nas.

Je svet, ki si ga izmišljamo za otroke, kaj drugačen?

Je čaroben? Je *Deklica z vžigalicami* Hansa Christiana Andersena, kot jo v sodobnem svetu vidi ilustratorka suverene poteze Polona Lovšin, srečen otrok? Zdi se, da edine trenutke sreče doživlja pod vplivom lastnih blodenj v stanju podhladitve – svet pa ostaja enako neizprosen ... Neverjetno inovativne ilustracije Alenke

Sottler po originalni in manj poznani različici srnjačka Bambija (Felix Salten: *Bambi: življenjska pot v gozdu*) so prav tako kruta preslikava sveta, v katerem so plen šibkejši, neenakopravni člani živečega sveta. Vendar zgodba predstavi tudi upanje, spogleduje se s samoorganiziranjem med ogroženimi in kot zadnje zatočišče ponudi samoosamitev šibkejših tako pred drugimi kot pred lastno vrsto, osamitev pred vsemi lahkovernimi.

V pravljicnem svetu slovenskih ilustratorjev in ilustratork pa je prisotna še množica drugačnih izkušenj. Živahna pisana beseda za otroke in mladino navdihuje bogastvo vizualno raznolikih poetik, ki daleč presegajo pričakovano naracijo. Čudoviti živalski svetovi medcelinsko prepoznavne Lile Prap (ki je zaslovela z avtorsko slikanico *Zakaj?*) in kirurško natančne Maše P. Žmitek (v dveh avtorskih knjigah *Po sledeh velikanov*) pričajo o osupljivih lastnostih človekovih predhodnikov in sopotnikov drugih vrst.

V *Zajčkovi hišici* Anje Štefan se detajlno bogata risba Hane Stupica prelevi v razkošje živalskih junakov, ki s sodelovanjem in prebrisanostjo uveljavijo pravico nad fizično močnejšimi. Tudi *Nočni obisk* Gaje Kos, ki ga je ilustrirala Ana Zavavlav, avtorica neverjetnega razpona slogov, ne vsebuje sledov nemočnih princesk. Raje slavi prijateljstvo med lenivci in tapirji, ki povsem spontano in brez težav ohranjajo vsak svoj način bivanja in občudujejo prijateljevega.

Tudi tak svet je mogoč.

Še bolj presenetijo nenavadne perspektive Petra Škerla v knjigi *Krušno mesto* Petra Svetine. Mladi bodoči arhitekt si iz krušnega testa zamesi mostove in gradove ter se še sam preseli mednje, med znanilce svojih bodočih arhitekturnih podvigov. *Mala Alma na veliki poti*, za katero je besedilo napisal Milan Dekleva, pa dobi s pomočjo liričnih akvarelov Huiqin Wang pravo podobo o sebi šele, ko je njen veliki življenjski podvig, potovanje okoli sveta, že za njo. Dve navdihujoči osebnosti iz slovenske bližnje zgodovine, Jože Plečnik in Alma Karlin, sta skozi vrhunski likovni izraz oživeli za mlajše in prihodnje rodove.

Ilustratorjev sin je navdihnili *Zgodbo o sidru* Damijana Stepančiča, pripoved brez besed. Kip sidra v centru Ljubljane, ki budi radovednost tamkajšnjih otrok, risar samozavestne poteze preplete z magičnim svetom domišljije, da se meja med obema zabriše. Enako mogoče je, da deklica poišče sopotnico v Luni, ki jo Andreja Peklar s kolažno stilizacijo predstavi v skupnih dogodivščinah v knjigi *Luna in jaz*, bodisi med igranjem skrivalnic ali med potepom s čolnom. Isti naravni satelit obseda tudi otroško domišljijo Svita in Erika, dečkov, ki v knjigi *Si že kdaj pokusil Luno?* Boštjana Gorenc - Pižame v tonsko bogati mešani tehniki Igorja Šinkovca odkrivata njeno sestavo. Je Luna iz sira ali bele čokolade? Treba bo pokusiti.

Resnično srečen konec med dvanajstimi ilustriranimi zgodbami, ki imajo na razstavi slovenske ilustracije v Bologni posebno mesto, ponudi knjiga *Adam in tuba* Žige X Gombača in čudovite pripovedovalke v slikah Maje P. Kastelic, ki upodobi dečka Adama. Ta najraje igra na inštrument, ki v njegovem okolju ni prepoznan, kar ga ločuje od drugih. A v vključujoči skupnosti se tudi zanj najde pravo mesto.

—

Pester svet ilustracij spodbuja otrokovo prirojeno radovednost in ga uči pozitivnega odnosa do raznolikosti sveta, v katerem lahko vedno najdemo ključ v naključju in (iz)najdemo skupni jezik.

Knjižni junaki in junakinje z razstave lahko iz svoje zgodbe stopijo v naslednjo, v drugačno estetsko in moralno celoto, v še neznano zaporedje dogodivščin. Nove možnosti povezav pa se

ponujajo tudi na straneh razstavnega kataloga, kjer je vsak list prebivališče za del zgodbe, njihovo zaporedje pa lahko poljubno spreminjamo. Vpogleda v celote, iz katerih so ilustracije vzete, nam format in poslanstvo kataloga ne omogočata, lahko pa si to celoto zgradimo sami. Iz raznolikosti avtorskih poetik tako vznikne nova, improvizirana, a nič manj prepričljiva pripoved.

Če vzamemo to igro zares, če sledimo vizijam bralk in bralcev, poslušalk in poslušalcev, gledalk in gledalcev ilustriranih svetov, in ne čakamo, da se prihodnja pripoved odvije pred nami, se lahko tudi naučimo odgovoriti na vprašanje, kako se bo zgodba nadaljevala. Sami in skupaj – z intuicijo, domišljijo in sodelovanjem – lahko najdemo primeren odgovor in zapeljemo zdaj skupno zgodbo v zeleno smer.

To je čarovnija, ki jo potrebuje jutrišnji svet.

— Samira Kentrić,
ilustratorica in avtorica

Marta Bartolj (1979) je ilustratorka in avtorica. Magistrirala je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Za magistrsko delo, ki je izšlo tudi v knjižni obliki pod naslovom *Kje si?*, je prejela študentsko nagrado, priznanje za izvrstno slikanico brez besedila v sklopu nagrade Kristine Brenkove, znak kakovosti zlata hruška in bila uvrščena v zbirko Bele vrane. Vključena je bila v bienalno zbirko IBBY Silent Books in znotraj nje uvrščena na častno listo, bila je finalistka za Ananas Illustration Award na knjižnem sejmu v Pekingu. Ameriška izdaja knjige *Kje si?* (*Every Little Kindness*, Chronicle Books), za katero je pravice odkupilo že osem založb po vsem svetu, je prejela Ezra Jack Keats Honor, bila je finalistka za razstavo ilustracij na bolonjskem knjižnem sejmu in razstavljena v okviru The BRAW Amazing Bookshelf. Na Amazonu se je uvrstila med dvajset, v *People Magazine* pa med deset najboljših knjig leta 2021. Leta 2024 se je z ilustracijami iz avtorske brezbesedne knjige *A smo že tam?* uvrstila med finaliste za razstavo na knjižnem sejmu v Bologni. Sodeluje na razstavah doma in v tujini.

Marta Bartolj

— marta.bartolj@amis.net

— centerilustracije.si

Marta Bartolj | mešana tehnika | Marta Bartolj, *Kje si?* | Miš založba, 2018

Vesna Benedetič (1966) se je rodila v Gorici, odraščala v Trstu, zadnja leta pa živi in dela v Škrbini, čudoviti vasici v osrčju slovenskega Krasa, kjer je leta 2014 ustanovila Zavod za mreženje umetnosti Ramatou (rdeči vrabček, ki živi v Senegalu in za katerega pravijo, da prinaša srečo) za spodbujanje in širjenje umetnosti, pa tudi za lažje izvajanje različnih umetniških dejavnosti, s katerimi se ukvarja: ilustracija, grafično oblikovanje, umetniške delavnice, organizacija umetniških dogodkov. Kot učenka akademskega mojstra Sava Sovreta v Ljubljani je v Milanu obiskovala izobraževalni tečaj o uporabi barve v terapevtski praksi Psihologija barve pod mentorstvom profesorja in terapevta Giannija Camattarija. Ilustrira knjige za otroke in sodeluje v različnih založniških projektih. Kot avtorica in ilustratorica redno sodeluje z otroškima revijama *Pastirček* in *Galeb*. Sodelovala je na številnih italijanskih državnih in mednarodnih skupinskih razstavah ter postavila več kot trideset samostojnih razstav. Njene pravljичne podobe, natisnjene na panojih večjega formata, krasijo sobe pediatričnega oddelka bolnišnice Burlo Garofolo v Trstu.

Vesna Benedetič

— vesna.benedetic@gmail.com

Vesna Benedetič | mešana tehnika | osebni projekt, 2020

Suzi Bricelj (1971) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, nato pa študirala na oddelku za vizualne komunikacije na likovni akademiji v Bratislavi. Podiplomsko se je izobraževala v Parizu na École Supérieure des Arts Graphiques in École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs. Ukvarja se z ilustriranjem slikanic, knjig in učbenikov. Doslej je ilustrirala več kot 40 knjig. Je docentka na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer na smeri Ilustracija Oddelka za oblikovanje vizualnih komunikacij, ki jo trenutno vodi, poučuje ilustracijo. Za svoje delo je prejela vrsto nagrad in priznanj, med njimi študentsko Prešernovo nagrado, nagrado zlata ptica, univerzitetno Prešernovo nagrado, plaketo Hinka Smrekarja, nagrado za najlepšo knjigo v kategoriji za otroke in mladino, Levstikovo nagrado, nagrado za izvirno slovensko slikanico. Knjige z njenimi ilustracijami so večkrat prejele znak kakovosti zlata hruška, uvrščena pa je bila tudi v zbirko Bele vrane. Ilustracije je razstavljala tako samostojno kot na številnih domačih in tujih kuriranih razstavah ilustracije, med drugim na bienalih ilustracije v Ljubljani, Zagrebu in Bratislavi.

Suzi Bricelj

— suzana.bricelj@siol.net

— centerilustracije.si

Suzi Bricelj | mešana tehnika | Nina Mav Hrovat, *O kraljeviču, ki ni maral brati* | Mladinska knjiga, 2021

Matej de Cecco (1979) je stripar, ilustrator, prevajalec in urednik. Študiral je prevajalstvo in vizualne umetnosti. Nekaj časa je bil urednik revije *Stripburger*. Kot prevajalec je prevajal predvsem dela, povezana z risanjem, in sčasoma tudi sam vse več risal. V letih 2006–2008 je risal stripovske pasice za revijo *Pil Plus*. Ustvaril je ilustracije za prenovljeno zbirko *Blazno resno* Dese Muck, iz katere je knjiga *Blazno resno o šoli* prejela priznanje moja najljubša knjiga slovenske sekcije IBBY. Knjiga *Očarljivi poskusi z rastlinami* je prejela znak za kakovost zlata hruška. Z Boštjanom Gorencem sta že od leta 2008 tandem pri ustvarjanju stripa *Šnofijeva družčina*. Objavlja ga revija *Pil*, dogodivščine Šnofijeve družčine pa so izšle tudi v treh knjigah. Za *Pil* sta ustvarila tudi strip, v katerem so glavni liki mladostnika Pilko in Čopka ter njun pes Šnofi. De Cecco je sodeloval z več slovenskimi založbami, agencijami, inštituti, opremil muzejske razstave in publikacije in sodeloval pri različnih oglaševalskih kampanjah, njegove ilustracije pa so vključene tudi v učbenike, v mobilne aplikacije in igre.

Matej de Cecco

— matej.de.cecco@gmail.com

— centerilustracije.si

Matej de Cecco | digitalna risba | Boštjan Gorenc, Matej de Cecco, *Šnofijeva družčina 4* | Mladinska knjiga, 2021

Zvonko Čoh (1956) je ilustrator in animator. Sprva se je največ posvečal animiranemu filmu, njegov opus zajema več kot 20 televizijskih spotov in kratkih filmov. Za kratki film *Poljubi mehka me radirka* je prejel nagrado za najboljšo animacijo na mednarodnem festivalu animiranega filma v Trevisu. Za celovečerno risanko *Socializacija bika*, ki jo je ustvaril skupaj z Milanom Eričem, je prejel številne nagrade, med drugimi tudi nagrado Prešernovega sklada. Kot ilustrator se je na začetku bolj posvečal mladinski knjižni ilustraciji in sodeloval z otroškim periodičnim tiskom, trenutno pa se bolj posveča otroški ilustraciji. V njegovem opusu je več kot 100 ilustriranih otroških in mladinskih knjig, za katere je prejel številna priznanja, med njimi zlato pero Beograda, Levstikovo nagrado, veliko nagrado Hinka Smrekarja za serijo ilustriranih knjig o Kekcu, njegova knjiga *Obuti maček* pa je prejela nagrado za najlepšo otroško knjigo. Leta 2015 je prejel Levstikovo nagrado za življenjsko delo.

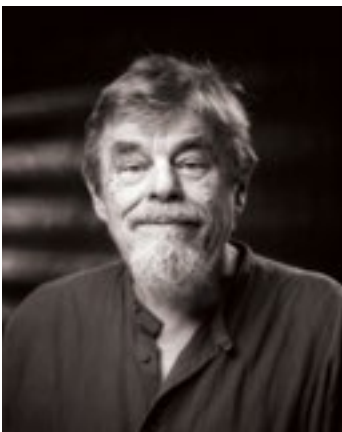
Zvonko Čoh

— cohzonko@gmail.com

— centerilustracije.si

Zvonko Čoh | tempera | Zvonko Čoh, *Čoharje* | Mladinska knjiga, 2016

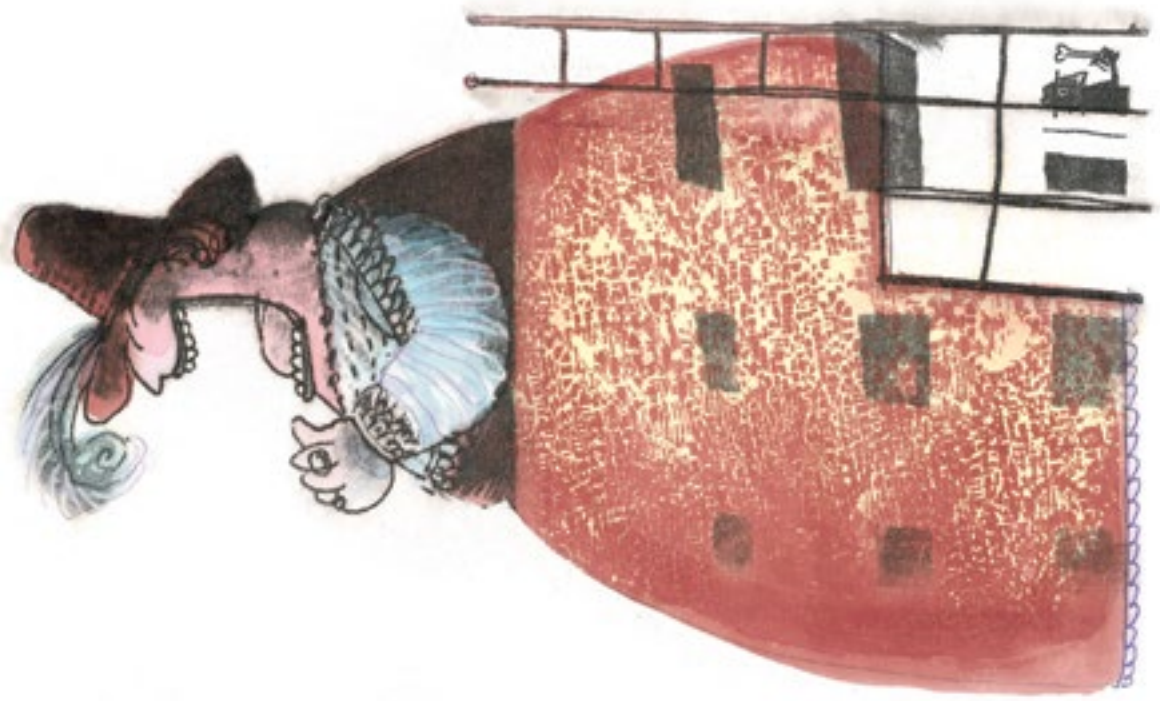

Danijel Demšar (1954) je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Sprva je bil zaposlen kot likovni pedagog na osnovni šoli, a je pedagoški poklic po prejemu Levstikove nagrade za ilustracijo opustil in se posvečal ilustriranju knjig in oblikovanju lutk v raznih lutkovnih gledališčih. Redno je sodeloval z revijo *Ciciban*. Z Ireno Majcen in Judito Krivec Dragan je bil leta 1992 pobudnik za ustanovitev Sekcije ilustratorjev Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in bil od 2004 nekaj let eden njenih dveh podpredsednikov. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, knjižno ilustracijo in lutkovnim gledališčem (scena, kostumi, oblikovanje lutk). Razvil je poseben postopek jedkanja barvnih nanosov na papirju ter tiskanja s papirja na papir s pomočjo računalniškega iztisa. Razstavljal je na 44 samostojnih in 65 skupinskih razstavah doma in v tujini. Ilustriral je 51 knjig, ustvaril 12 lutkovnih predstav in tri gledališke scene. Za svoje delo je prejel devet nagrad, med njimi tudi nagrado Hinka Smrekarja, nagrado Hinka Smrekarja za življenjsko delo in Levstikovo nagrado za življenjsko delo, ter bil uvrščen na častno listo IBBY.

Danijel Demšar

— danijel.demsar@guest.arnes.si

Danijel Demšar | mešana tehnika | Bina Štampe Žmavc, *Svilnate rime* | Mladinska knjiga, 2011

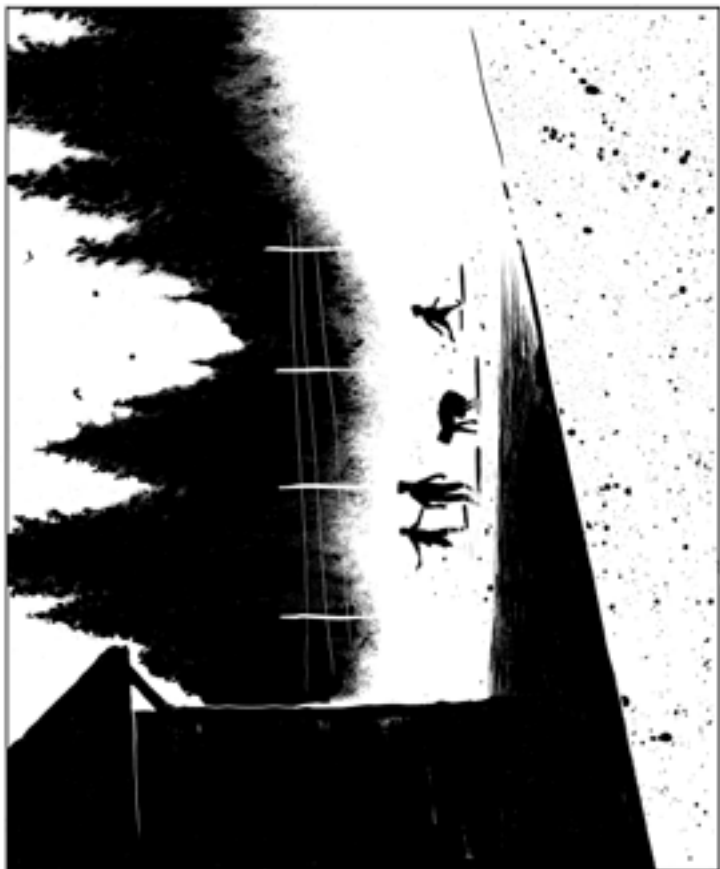

Jurij Devetak (1997) je rojen v Trstu. Po končanem študiju se je vpisal na akademijo Scuola Internazionale di Comics v Padovi, kjer je tri leta študiral stripe. Od leta 2018 sodeluje z različnimi slovenskimi časopisi in revijami, tudi zamejskimi. Kot ilustrator je dve leti sodeloval z *Dnevnikovim Objektivom*. Leta 2022 je izšla njegova prva knjiga *Nekropola* (roman v stripu po znamenitem avtobiografskem romanu Borisa Pahorja). Leta 2023 je izšel strip za otroke *Deva iz Devina*, ki je nastal v soavtorstvu s slovenskim pisateljem in pesnikom Markom Kravosom. Obe knjigi sta bili prevedeni v nemščino in italijanščino.

Jurij Devetak

— jurij9ak@gmail.com

Jurij Devetak | tuš in digitalna tehnika | Boris Pahor in Jurij Devetak, *Nekropola* (roman v stripu) | Mladinska knjiga, 2022

Bojana Dimitrovski (1974) je ilustratorka in slikarka, ki jo navdihuje psihologija likov, nezemeljsko in nenavadno. Ilustrirala je več kot 17 knjig, med drugim tudi baladno pravljico *Mesečinska struna* Svetlane Makarovič in slikanico *Požar* Neli Kodrič Filipič. Ilustracije za *Požar* so bile leta 2016 razstavljene v Mestni hiši v Ljubljani. Skupaj s srbsko pisateljico Dano Todorović je ustvarila trilogijo o mačku Vilku. Leta 2019 je prejela priznanje Hinka Smrekarja za ilustracije iz knjige *Slovaške pravljice*. Od leta 2012 redno ilustrira za mladinske in otroške revije v Sloveniji. Leta 2022 je ilustrirala slikanico *Muca Greta* Vinka Möderndorferja, ki je bila nominirana za Levstikovo nagrado. Od leta 2021 živi na Švedskem, kjer je članica društva švedskih risarjev Svenska Tecknare.

Bojana Dimitrovski

— art@bojanadimitrovski.com

— centerilustracije.si

Bojana Dimitrovski | akvarel in gvaš | *Slovaške pravljice* | KUD Sodobnost International, 2019

Tina Dobrajc (1984) je zaključila magistrski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Svoja slikarska dela razstavlja na samostojnih razstavah in je redno vključena na skupinske razstave. Kot ilustratorka je dejavna na področju otroške in mladinske ilustracije. Za različne slovenske založbe je ilustrirala več otroških slikanic, ki so bile tudi prevedene v več jezikov. Za mladinsko povest *Kurent* Aleša Štegra je prejela plaketo Hinka Smrekarja, otroška slikanica *Sofija in baletni copatki* Helene Kraljič pa je v sklopu nagrade Kristine Brenkove prejela posebno nagrado za kakovostno povezovanje umetnostnih zvrsti. Knjiga *Lisičja luna* Maše Ogrizek z ilustracijami Tine Dobrajc je prejela nagrado večernica in nominacijo za nagrado desetnica. Tina Dobrajc je tudi prejemnica priznanja Riharda Jakopiča za dosežke na slikarskem področju.

Tina Dobrajc

— tina.dobrajc@gmail.com

— centerilustracije.si

Tina Dobrajc | mešana tehnika | Maša Ogrizek, *Lisičja luna* | Miš založba, 2021

Jure Engelsberger

— jure.engelsberger@gmail.com

— centerilustracije.si

Jure Engelsberger (1977) riše in ilustrira že od malega. V osnovni šoli je ustvarjal plakate za praznike nekdanjega sistema in zbiralne akcije papirja. V srednji šoli je ustanovil punk skupino Racija, ki je med letoma 1995–2000 posnela tri albume. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje in šolanje nadaljeval na Aalto University School of Arts, Design and Architecture v Helsinkih. Ukvarjal se je s stripom, klasično animacijo in časopisno ilustracijo. Oblikoval je tudi celostne grafične podobe, cede ovitke in koncertne plakate. Poleg tega je igral tudi v različnih glasbenih zasedbah kot kitarist in bobnar ter pisal glasbo in besedila. Po letu 2011 se je posvetil izključno knjižni ilustraciji za mladino in otroke. V prostem času se še vedno ljubiteljsko ukvarja z glasbo in kamišibajem. Za svoje delo je prejel precej priznanj, nominacij in nagrad, med njimi tudi Award of Typographic Excellence, nagrado zlata ptica za oblikovanje in ilustracijo, priznanje odličnosti na bienalu Brumen, diplomsko priznanje za posebne dosežke na ALUO, nagrado zlati kamišibaj in priznanje Hinka Smrekarja. Knjige z njegovimi ilustracijami so prejele večernico, Cankarjevo priznanje, znak kakovosti zlata hruška in nagrado zlata hruška.

Milan Erič (1956), akademski slikar, se ukvarja s slikarstvom, risanim filmom in ilustracijo. Leta 1982 je z Zvonkom Čohom posnel risani film *Poskušaj migati dvakrat*, za katerega je prejel nagrado zlata ptica in Župančičevo nagrado. Med letoma 1988 in 1990 je risal ilustracije za *Mladino*. V soavtorstvu z Zvonkom Čohom je ustvaril risani film *Socializacija bika*, ki je prejel nagrado na festivalu slovenskega filma, nagrado Prešernovega sklada in nagrado za humor na festivalu animiranega filma v Stuttgartu. Prejel je plaketo Hinka Smrekarja, nagrado Hinka Smrekarja, nagrado Riharda Jakopiča za življenjsko delo na področju slikarstva in z Zvonkom Čohom nagrado za življenjsko delo Društva slovenskih ustvarjalcev animiranega filma.

Milan Erič

— milan.prdec@hotmail.com
— centerilustracije.si

Milan Erič | akvarel, gvaš | Monika Kropelj, Roberto Dapit, *Prek šibja, prek trnja, prek borov, prek dolov: slovenske pripovedi o čarovnicah, čarovnikih in vračih* | Didakta, 2006

Jelka Godec Schmidt

— jelka@zemljan.net
— centerilustracije.si

Jelka Godec Schmidt (1958) je priznana ilustratorka, slikarka, striparka in pisateljica. V skoraj petdesetih letih je z njenimi likovnimi upodobitvami izšlo več kot sto knjig za otroke in mladino, redno pa ustvarja tudi za reviji *Ciciban* in *Cicido*. Ilustrirala je številne učbenike in poljudno-izobraževalna besedila. Oblikovala je več koledarjev, plakatov in lutke za lutkarja Cveta Severja. Od leta 1995 redno sodeluje na razstavah slovenskega bienala ilustracije, imela pa je tudi veliko samostojnih razstav. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Posvetila se je tudi pisanju knjig za otroke, predvsem stripu (*Vrtec Pri veseli kravi*, *Cicibanda*) in avtorski slikanici. Njena serija *Škrat Zguba in kameleon* je prevedena v mnoge jezike. Iz njenega umetniškega opusa izstopajo likovne upodobitve: *Bisernica*, *Muca prede nitke zlate*, *Petelinček Kratkorepec in druge bolgarske ljudske o živalih*, *Grimmove pravljice* in še veliko drugih. Njene avtorske zgodbe so zbrane v antologiji *Jumpajdija, jumpajda!* Za svoje delo je prejela številne nagrade, med drugim Levstikovo nagrado, nagrado Hinka Smrekarja in Levstikovo nagrado za življenjsko delo.

Jelka Godec Schmidt | mešana tehnika | Jelka Godec Schmidt, *Jumpajdija, jumpajda! V vrtec, v gozd, okrog sveta* | Mladinska knjiga, 2023

Ančka Gošnik Godec

— info@centerilustracije.si

— centerilustracije.si

Ančka Gošnik Godec (1927) je akademska slikarka in ilustratorka iz generacije ilustratorjev, ki je bila ključna za razvoj in uveljavitev te likovne zvrsti v Sloveniji. Že na začetku svoje ustvarjalne poti je objavljala v revijah *Ciciban*, *Pionir* in *Pionirski list*. Sledile so knjižne ilustracije, med njimi za knjige *Muca copatarica*, *Za lahko noč*, *Lukec in njegov škorec*, *Pestrna*, *Zelišča male čarovnice*, *Iščemo hišico* in druge. Tudi njene upodobitve ljudskih pripovedi, ki so zbrane denimo v zbirkah *Pravljice*, *Zverinice iz Rezije*, *Mamka Bršljanka*, *Zlata skledica*, *Lonček*, *kuhaj*, *Čudežni mlinček*, *Za devetimi gorami*, so zaznamovale številne generacije Slovencev. Ančka Gošnik Godec je slikarka z izrazitim občutkom za slovensko pokrajino in slovensko materialno dediščino, zato imajo njene ilustracije marsikdaj tudi etnološko vrednost. Ilustrirala je približno 130 knjig, mnoge podobe pa so zbrane v antologiji *Zlata ptica* (2011). Prejela je številne nagrade, med njimi večkrat Levstikovo nagrado, Levstikovo nagrado za življenjsko delo, Smrekarjevo nagrado za življenjsko delo in mednarodno priznanje IBBY.

Ančka Gošnik Godec | tempera | *Zlata ptica: Zgodbe in pesmi s podobami Ančke Gošnik Godec* | Mladinska knjiga, 2011

Miha Hančič (1986), ki se podpisuje kot *miha ha*, je avtor stripov in ilustrator. Diplomiral je na Pedagoški fakulteti z diplomsko nalogo o avtorskem stripu. Za *Stripburger* je za zbirko *Ta ljudske v stripu* priredil zgodbo Vsem ljudem nikoli ne ustrežeš (2017). Z Ramom Cunto sta ustvarila stripovski album *Tik je šel v gozd po drva* (2022), nekoliko poseben strip, v katerem vrstni red branja ni pomemben, saj se na vsaki drugi strani dogodek zaplete in razplete, zato se lahko nadaljujejo kjerkoli v knjigi. Zadnja leta največ ustvarja v tandemu s pisateljico Mašo Ogrizek. Skupaj sta ustvarila svet Kokokrišne in njene tete Kokodajse v knjigah *Kokodajsa v mestu* (2018), *Kokomesto* (2021) in *Luka iz bloka* (2022). Veliko knjig z njegovimi ilustracijami je prejelo znak kakovosti zlata hruška. Knjiga *Tik je šel v gozd po drva* je prejela priznanje zlata hruška, strip *Urmal, mamutov prijatelj* Jožeta Urbanije pa priznanje zlatirepec za najboljši domači strip za otroke in mlade. Njegove ilustracije so bile že dvakrat uvrščene na slovenski bienale ilustracije. Riše tudi za revije *Ciciban*, *Cicido* in *Mavrica*. Skupaj z Ramom Cunto vodi stripovske delavnice za otroke.

Miha Hančič

— mihancic@gmail.com

— centerilustracije.si

Miha Hančič | svinčnik in digitalna tehnika | Maša Ogrizek, *Naokokoli* | Miš založba, 2023

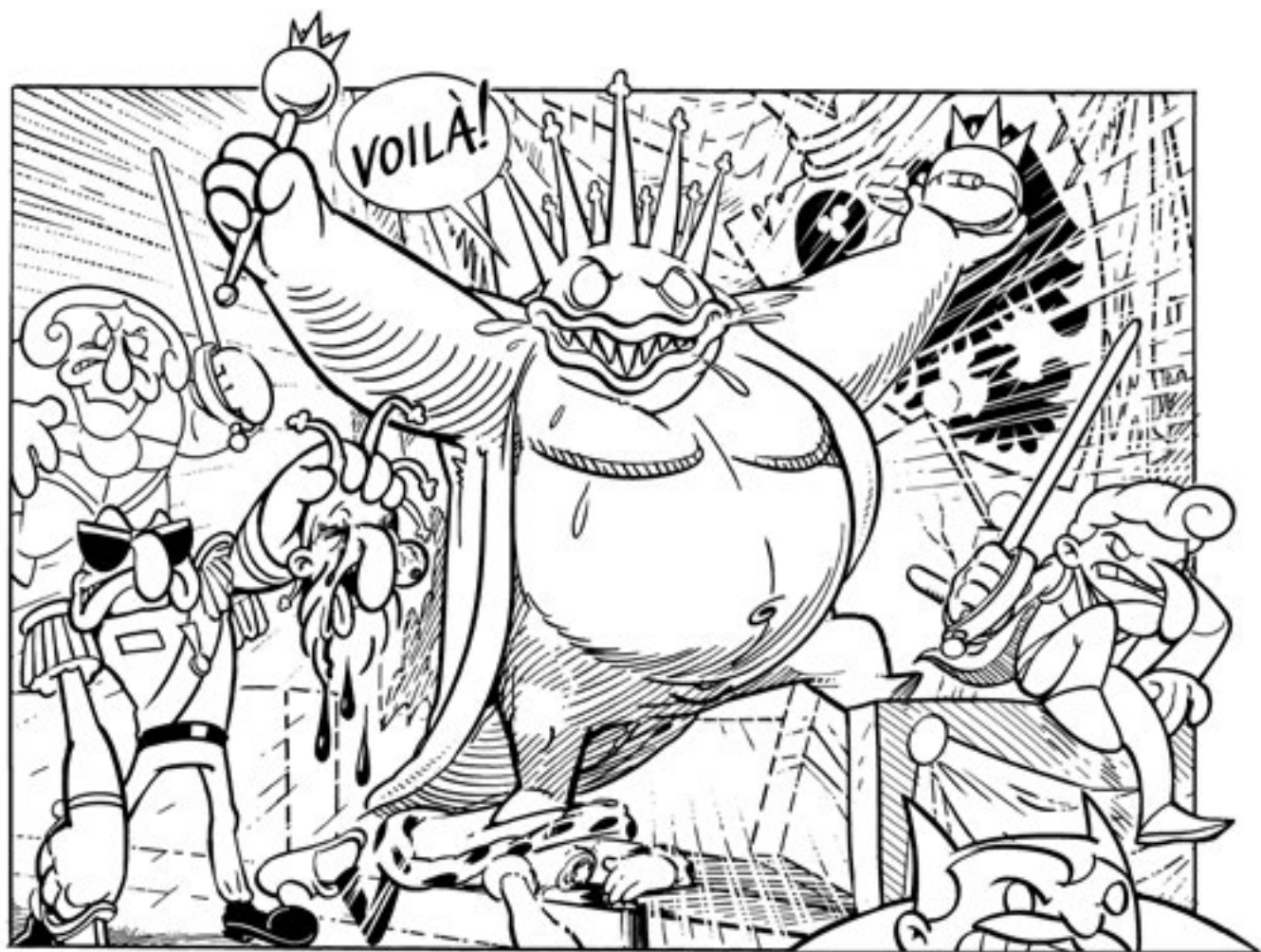
Ciril Horjak

— horjak.sp@gmail.com

— centerilustracije.si

Ciril Horjak (1975) je stripar, ilustrator in predavatelj. Njegov prvi stripovski album *Ride* je izšel leta 2003. Na Radiu Študent je v interaktivni oddaji več let vsak teden risal v živo. Stripe in ilustracije je objavljajl v številnih revijah, časopisih, glasilih in knjigah, med drugim od leta 2006 v *Večeru* (doslej že več kot 1900 ilustracij), *Delu*, glasilu *Avtoceste*, v časopisih *Den Politiken* (ki je leta 2021 njegovo ilustracijo izbral med več kot 400 risbami s celega sveta), *The Guardian*, *Le Monde*, *Die Zeit*, *Chicago Tribune* in drugih. Leta 2023 je končal strip *Kralj Ubu* po drami Alfreda Jarryja. Za izobraževanje s pomočjo stripa, zasnovano za podjetje Slorest, je leta 2008 prejel nagrado za najbolj inovativno kadrovsko prakso. Je avtor prvega neuradnega slovenskega učbenika stripa *Najmanjša velika enciklopedija stripa*. Kot mentor redno vodi delavnice za mlade, migrante in druge. Kot gostujoči predavatelj o stripu poučuje na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo pa uči likovno teorijo. Za svoje izobraževalno delo je prejel nagrado Andragoškega centra Slovenije, za ilustracije v *Večeru* nagrado Društva novinarjev Slovenije, za delo na področju stripa pa nagrado Prešernovega sklada.

Ciril Horjak | digitalna tehnika | Alfred Jarry, *Kralj Ubu* | SLOGI, 2022

Adriano Janežič (1972) se ukvarja z ilustracijo, stripom in karikaturο. V začetku devetdesetih let je obiskoval zasebno slikarsko šolo Zmaga Modica, kjer je preživel štiri leta ob intenzivnem študijskem delu pod mentorstvom nekdanjih profesorjev na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Leta 1995 je pri Založbi Karantanija izdal svojo prvo knjigo in stopil na poklicno pot ilustratorja. V naslednjih dvajsetih letih je redno ustvarjal karikature, ilustracije in stripe za časopis *Delo*. Z ilustracijami je opremil številne knjige, slikanice, otroške in mladinske revije ter šolske učbenike. Ustvaril je like za lutkovno predstavo *Pikec Ježek in gasilko Jež* ter sodeloval pri različnih ilustratorskih projektih. Leta 1995 je prejel prvo nagrado na natečaju *Nedela* za najbolj izviren slovenski strip in leta 2014 prvo nagrado na literarnem natečaju v Schwanenstadtu za ilustracije besedila Franja Frančiča *O princu, ki mu je počilo srce*.

Adriano Janežič

— adriano.janezic@gmail.com
— centerilustracije.si

Adriano Janežič | akril in gvaš | Svetlana Makarovič, *Pesmi muce potovke*
(več ilustratorjev in ilustratork) | Sanje, 2019

Marjanca Jemec Božič

— info@centerilustracije.si
— centerilustracije.si

Marjanca Jemec Božič (1928) je akademska slikarka in ilustratorka. Od leta 1955 njene hudomušne in barvite likovne podobe bogatijo revije, učbenike in več kot 200 knjig. Prva knjiga, za katero je ustvarila ilustracije, je bila *Franca izpod klanca* Kajetana Koviča. Na dolgi ustvarjalni poti je ilustrirala dela vseh osrednjih slovenskih pisateljev in pesnikov, ki pišejo za otroke. Njene podobe v slikanicah, kot so *Piko Dinozaver* Leopolda Suhodolčana, *Nana, mala opica* Josipa Ribičiča, *V mestu Polonce* Kovač, *Juri Muri v Afriki* Toneta Pavčka, *Melje, melje mlinček* Anje Štefan, so pomemben del zakladnice književnosti za otroke. Velik del njenega bogatega opusa predstavlja antologija *Pravljični cvet* (2013). Njeno sodelovanje z revijo *Ciciban* traja že od samih začetkov revije, dobrih sedem desetletij. Svoja dela tudi razstavlja na mnogih skupinskih in samostojnih razstavah. Na Japonskem je prejela nagrado za TV ilustracijo, prvo nagrado UNICEF za ilustracijo voščilnice, večkrat Levstikovo nagrado, Kajuhovo nagrado, Levstikovo nagrado za življenjsko delo in nagrado Hinka Smrekarja za življenjsko delo.

Marjanca Jemec Božič | mešana tehnika | *Pravljični cvet: Zgodbe in pesmi s podobami Marjanca Jemec Božič* | Mladinska knjiga, 2013

Maja P. Kastelic (1981) je akademska slikarka, ilustratorka in avtorica slikanic za otroke. Poleg umetnosti je študirala filozofijo in teorijo vizualne kulture. Na področju ilustracije deluje od leta 2015, pred tem se je desetletje posvečala retušu stenskih poslikav. Za svoje delo je prejela številna priznanja in nagrade, med drugim plaketo bienala ilustracije v Bratislavi, nagrado Etisalat Children Literature Award v ZAE in bila uvrščena na častno listo IBBY, doma pa tudi Levstikovo in nagrado Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico ter priznanje in plaketo Hinka Smrekarja. Uvrščena je bila v izbor Illustrators Exhibition na knjižnem sejmu v Bologni, v zbirko Bele vrane ter med USSBY Outstanding International Books. Razstavljala je na številnih selekcioniranih razstavah, med drugim na The Original Art, na bienalu v Bratislavi, Le Immagini della Fantasia, dPICTUS v Frankfurtu in na natečaju Nami. Po slikanici *Deček in hiša*, njenem avtorskem prvencu, je bila ustvarjena tudi lutkovna predstava. Sodeluje z najuglednejšimi slovenskimi in tujimi založbami, njene slikanice pa so izšle v 23 jezikih po vsem svetu.

Maja P. Kastelic

— maja.kastelic@gmail.com

— centerilustracije.si

Maja P. Kastelic | tuš in digitalna tehnika | Žiga X Gombač, *Adam und seine Tuba* | NordSüd, 2021

Dora Kaštrun (1994) je striparka in ilustratorka, ki je diplomirala in magistrirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje iz smeri Ilustracija. V diplomskem delu se je posvetila stripu, v magistrskem pa animaciji. Ustvarila je tri kratke animirane filme. Ukvarja se z različnimi vrstami ilustracije, od velikih stenskih poslikav do oblikovanja knjižnih naslovnih, vodi tudi stripovske in likovne delavnice, občasno ilustrira za časnik *Ljubljana*, trenutno pa se njene ilustracije pojavljajo v otroški reviji *Galeb*. Izdala je dve zbirki humornih stripovskih pasic *Žabci* in *Žabci, 2. del*. Prvi del omenjene zbirke je bil razprodan v manj kot enem letu, prejel znak kakovosti zlata hruška in bil nominiran za nagrado zlatirepec v kategoriji najboljši strip za odrasle.

Dora Kaštrun

— dorica.kastrun@gmail.com

Dora Kaštrun | digitalna tehnika | Dora Kaštrun, *Žabci* | VigeVageKnjige, 2021

Samira Kentrić (1976) piše članke, ustvarja avtorske knjige, naslovnice in ilustracije, v katerih staplja javno, politično govorico z intimnostjo človekovega vsakdana. Samira Kentrić je avtorica treh grafičnih romanov: avtobiografskega romana o odraščanju v času postjugoslovanske tranzicije *Balkanalije* (2015), družbeno angažirane zgodbe o usodi beguncev na poti v EU *Pismo Adni* (2016) in romana o iskanju svojega mesta v družbi po tragičnih dogodkih *Adna* (2020). Za *Balkanalije* je prejela nagrado založnikov Special Book Award, ki jo podeljuje Motovunsko združenje mednarodnih založnikov. Bolgarski prevod *Balkanalij* je bil uvrščen v letni izbor najboljših 15 knjig, izdanih v Bolgariji, nemški prevod je nemška Akademija za otroško in mladinsko literaturo izbrala za mladinsko knjigo meseca, knjižna revija *Börsenblatt* pa ga je uvrstila na seznam 14 priporočenih knjig, prevedenih iz slovenščine. Leta 2022 je njena ilustracija za naslovnico časopisa *Kralji ulice* po izboru javnosti prejela nagrado za najboljšo naslovnico leta cestnih časopisov mednarodnega združenja ustvarjalcev cestnih časopisov.

Samira Kentrić

— samira.kentric@gmail.com

— centerilustracije.si

Samira Kentrić | akvarel | Samira Kentrić, *Balkanalije: odraščanje v času tranzicije* | Beletrina, 2015

Anka Kočever (1982) je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Ilustrira knjige in besedila za otroške literarne revije. V ilustriranju raziskuje raznolike smeri likovne govorice, kar jo kdaj vodi v dramatično realistično risbo, spet drugač k bolj ploskovnim, v kolažni tehniki ustvarjenim humornim ali liričnim podobam. Za ilustracije v dokumentarnem filmu *Tisoč ur bridkosti za eno uro veselja* je prejela posebno pohvalo na slovenskem bienalu ilustracije. Knjiga *Vseh sort starši in otroci*, ki jo je ilustrirala, je prejela nominacijo za knjigo leta na Slovenskem knjižnem sejmu in nominacijo za nagrado desetnica. Poleg ilustriranja literature deluje tudi na področju animiranega filma in stripa.

Anka Kočever

— anka.kocevar@gmail.com

— centerilustracije.si

Anka Kočever | mešana tehnika | Slavko Pregl, *O fantu, ki je imel rad ptičke* | Mladinska knjiga, 2022

Tanja Komadina (1976) je ilustratorka, stripovska ustvarjalka, grafična oblikovalka in likovna urednica na založbi Mladinska knjiga. Zanima jo intenziven preplet besedila in likovnih podob, ki pripelje do domiselnih ilustriranih knjižnih celot. Ilustrira predvsem leposlovje za otroke, sodeluje z otroškimi revijami in je avtorica stripov in naslovnih romanov za odrasle. Za Mariborsko lutkovno gledališče je ustvarila likovno podobo lutkovno-igrane predstave po stripovski predlogi. Njena dela s področja stripa in ilustracije nosijo znak kakovosti zlata hruška. Knjižna dela, ki jih je ilustrirala, so bila večkrat vključena v zbirko Bele vrane (*Fino kolo*, *Za devetimi drevesi*, *Tajno društvo KRVZ*). Njen strip *Fino kolo* je bil preveden v švedščino. Svoja dela je razstavljala doma in v tujini ter zanje prejela priznanja, nominacije in nagrade, med drugim nominacijo za nagrado Kristine Brenkove za izvirno slikanico za *Čarobno kost*, za ilustracije v knjigi *Gospa s klobukom* Maše Ogrizek pa je prejela Levstikovo nagrado.

Tanja Komadina

— tanja.komadina@gmail.com

— centerilustracije.si

Tanja Komadina | tuš | Maša Ogrizek, *Gospa s klobukom* | Mladinska knjiga, 2017

Ana Košir (1970), akademska slikarka in ilustratorka, je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Je avtorica številnih ilustracij tako za odrasle kot za mladino, pri čemer se največ posveča delom za otroke. Redno sodeluje z revijama *Ciciban* in *Cicido*. Ilustrirala je knjižno zbirko *Anica* pisateljice Dese Muck, za katero sta petkrat prejeli nagrado moja najljubša knjiga slovenske sekcije IBBY, zbirko *Gospod Filodendron* Andreja Rozmana Roze, knjigo *Lisičke* Anite Leskovec, *Moja čustva, tvoja čustva* Martine Peštaj, knjigo *Čarobna omara* Jane Bauer in številne druge. Trenutno z Deso Muck ustvarjata novo serijo *Pavlina*. Napisala in ilustrirala je tudi avtorsko slikanico o astronomiji *Zvezdogled Dore*.

Ana Košir

— kosir.ana@gmail.com

Ana Košir | akril in barvice | Desa Muck, *Pavlina ga pihne* | Mladinska knjiga, 2023

Maša Kozjek (1974) je ilustratorka, ki je ilustrirala že več kot 30 otroških knjig, sodeluje pa tudi z revijami. Za ilustracije iz knjig *Lestev in sirček* Miroslava Košute in *Mačji sejem* Kajetana Koviča je prejela nagrado zlata ptica. Med letoma 2012 in 2017 je ilustrirala in oblikovala uspešno otroško serijo o hišnih ljubljenci Dese Muck *Čudežna bolha Megi*, ki obsega deset naslovov. Bogato ilustrirana antologija Miroslava Košute *Medved z miško na rami, za najmlajše izbrane in z novimi sladkane* je poleg znaka kakovosti zlata hruška prejela še nominacijo za Levstikovo nagrado. Znak kakovosti zlata hruška je prejela tudi njena zadnja slikanica *Repa velikanka* Alekseja Tolstoja.

Maša Kozjek

— masa.kozjek@gmail.com

— centerilustracije.si

Maša Kozjek | mešana tehnika | Aleksej Tolstoj, *Repa velikanka* | Mladinska knjiga, 2022

David Krančan (1984) je diplomiral iz stripa na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Krančan je tako v teoriji kot v praksi raziskovalec razsežnosti stripa kot likovnega izraza. Njegove pripovedi so velikokrat brez besed, saj pripovedne ključne skrivajo v likovni podobi. Že dvajset let je član uredništva revije *Stripburger*. Z Andražem Poličem sta leta 2008 ustvarila haiku-strip album *Na prvem tiru*. Od leta 2011 ilustrira naslovnice *Dnevnikovega Objektiva*, za katere je na slovenskem bienalu ilustracije prejel plaketo. Leta 2014 je izdal strip za otroke *Grdina*, leto kasneje pa še strip *Pijani zajec*, oba sta nastala po pripovedkah *Zverinice iz Rezije*. Razstavljal je v pomembnejših slovenskih in nekaterih evropskih galerijah. Za *Pijanega zajca* je prejel nagrado za najlepši strip na Slovenskem knjižnem sejmu.

David Krančan

— dkrancan@gmail.com

— centerilustracije.si

David Krančan | digitalna tehnika | Jurij Bobič in David Krančan, *Mala Mara* | ZTT-EST, 2023

Kristina Krhin

— krhin.kristina@gmail.com

— centerilustracije.si

Kristina Krhin (1974) je študirala slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je leta 2000 tudi diplomirala. Takoj po diplomi se je posvetila knjižni ilustraciji, predvsem knjižni ilustraciji za otroke in mladino. Ilustrirala je vrsto slikanic, tako za domače kot za tuje založbe, redno ustvarja tudi za otroške revije in šolske učbenike. Za svoje delo je prejela že več priznanj, nagrad in pohval, med drugim plaketo Hinka Smrekarja, večkrat je bila nominirana za nagrado Kristine Brenkove. Več slikanic, ki jih je ilustrirala, nosi oznako zlata hruška. Redno razstavlja na samostojnih razstavah in na pomembnih selekcioniranih razstavah, med drugim na slovenskem bienalu ilustracije. V letih 2013 in 2019 je bila kot predstavnica Slovenije izbrana za razstavo BIBIANA International House of Art for Children v Bratislavi, svoja dela je predstavila tudi na mednarodnem bienalu ilustracije v Zagrebu in na bienalu ilustracije Zlato pero v Beogradu. Leta 2023 se je skupaj z nekaterimi drugimi izbranimi slovenskimi ilustratorji v sklopu Slovenije, častne gostje na Frankfurtškem knjižnem sejmu predstavila na razstavi v muzeju Struwwelpeter. Več njenih knjig je prevedenih v različne svetovne jezike.

Kristina Krhin | mešana tehnika | Aksinja Kermauner, *O zares glasnem strahu* | Miš založba, 2024

Tomaž Lavrič (1964) se ukvarja z ilustracijo, politično karikaturo in stripom. Kot karikaturist je od leta 1988 stalni sodelavec revije *Mladina*, kjer že tri desetletja izhaja satirična stripovska pasica *Diareja*, njegovo najbolj znano delo. Doslej je izšlo več kot štirideset njegovih stripovskih izdaj v Sloveniji in po svetu. Za strip *Bosanske basni* je prejel veliko nagrado na festivalu stripa v Sierru v Švici in srebrnega leva v Bruslju, za *Dekalog* in *Rdeči alarm* nominaciji v Angoulêmu, za *Slovenske klasike v stripu 2* pa nagrado zlatirepec. Med drugim je ilustriral knjigi *Škrat Kuzma* Svetlane Makarovič in *Štiri črne mravljice* Anje Štefan, nazadnje pa lastno pesniško zbirko *Mali črv Oto*. Imel je samostojni razstavi v Moderni galeriji leta 2010 in v Cankarjevem domu leta 2015. Za svoje delo je prejel medaljo za zasluge predsednika države in nagrado Prešernovega sklada.

Tomaž Lavrič

— tomaz.lavric@guest.arnes.si

Tomaž Lavrič | tuš | Lovro Matič in Tomaž Lavrič, *Mali črv Oto in druga golazen* | Mladinska knjiga, 2023

Polona Lovšin (1973) je sodelovala s številnimi mednarodnimi založbami, kot so Macmillan Publishers, Zondervan Kids, Templar Publishing, Penguin Books in Random House. Njene slikanice so bile večkrat prevedene in recenzirane v *Publishers Weekly*. Ilustrirala je denimo *Deklica z vžigalicami* Hansa Christiana Andersena, ki jo je upodobila v sodobnem okolju. Nenehno stremi k projektom, ki ji omogočajo, da se bolj umetniško izraža. Zanimajo jo besedila, ob katerih lahko prikazuje čustva, še posebej, kako otrokom na subtilen način približati boleče trenutke v življenju, kot sta ločevanje staršev ali smrt. Njeno delo je prejelo posebno pohvalo na natečaju revije 3x3, bilo predlagano za nominacijo za spominsko nagrado Astrid Lindgren in dvakrat nominirano za Levstikovo nagrado.

Polona Lovšin

— lovsinpolona@me.com

— centerilustracije.si

Polona Lovšin | akril | Hans Christian Andersen, *Deklica z vžigalicami* | Sanje, 2021

hunger
breeds
madness

HELP ENI

Izar Lunaček (1979) je stripar, ilustrator, prevajalec, založnik in promotor stripa. Zaključil je študije slikarstva ter filozofije in primerjalne književnosti. Stripe že od leta 1999 objavlja v domačih časopisih in revijah (*Slovenske novice*, *Delo*, *Stripburger* in *Mladina*), med letoma 2009 in 2011 je risal prvi slovenski spletni strip *Založeni raj*, med letoma 2014 in 2020 pa objavljala svoj kolumnistični stripovski blog v spletnih medijih *delo.si* in *ludliteratura.si*. Njegovi stripi so doslej izšli zbrani v enajstih knjigah, od tega ena v Španiji (*Paraiso extraviado*, 2013) in dve v ZDA (*Animal Noir*, 2016, in *Holy Fools and Funny Gods*, 2023). Lunaček je od leta 2012 organiziral tudi mesečne večere na temo stripa, ki so sčasoma prerasli v prvi slovenski mednarodni strip festival Stripolisfest, ki se je po dveh letih ob pridružitvi drugih ustvarjalcev slovenske stripovske scene prelevil v festival Tinta in je do danes postal osrednji letni dogodek na področju stripa v Sloveniji. Izar Lunaček je imel več samostojnih razstav in za knjige, pri katerih je sodeloval, večkrat prejel znak kakovosti zlata hruška.

Izar Lunaček

— lunacekizar@gmail.com

— centerilustracije.si

Izar Lunaček | tuš in digitalna tehnika | Gaja Kos, *Skokica in smeh* | Ajda, 2016

Marjan Manček (1948) je likovni samouk, ki se je med študijem v Ljubljani preživiljal z risanjem karikatur za slovenske in tuje časopise in revije. Ustvarja knjižne ilustracije, stripe in avtorske slikanice. Ilustriral je več kot 200 knjig, od tega 33 avtorskih, likovno zasnoval pet lutkovnih predstav in ustvaril deset kratkih animiranih filmov. Za svoja dela je prejel več priznanj doma in v tujini. Njegove karikature sta objavili tudi dve evropski antologiji risanege humorja in satire, *Opus International* (Pariz, 1972) in *Satirikon* (Berlin, 1980). Za svoje ilustracije je prejel Levstikovo nagrado, Levstikovo nagrado za življenjsko delo, nominacijo za nagrado Hansa Christiana Andersena in nagrado Hinka Smrekarja za življenjsko delo.

Marjan Manček

— mmancek3@gmail.com

— centerilustracije.si

Marjan Manček | tuš in akvarel | *Mančkarada: zgodbice, pesnice in stripeki* | Mladinska knjiga, 2018

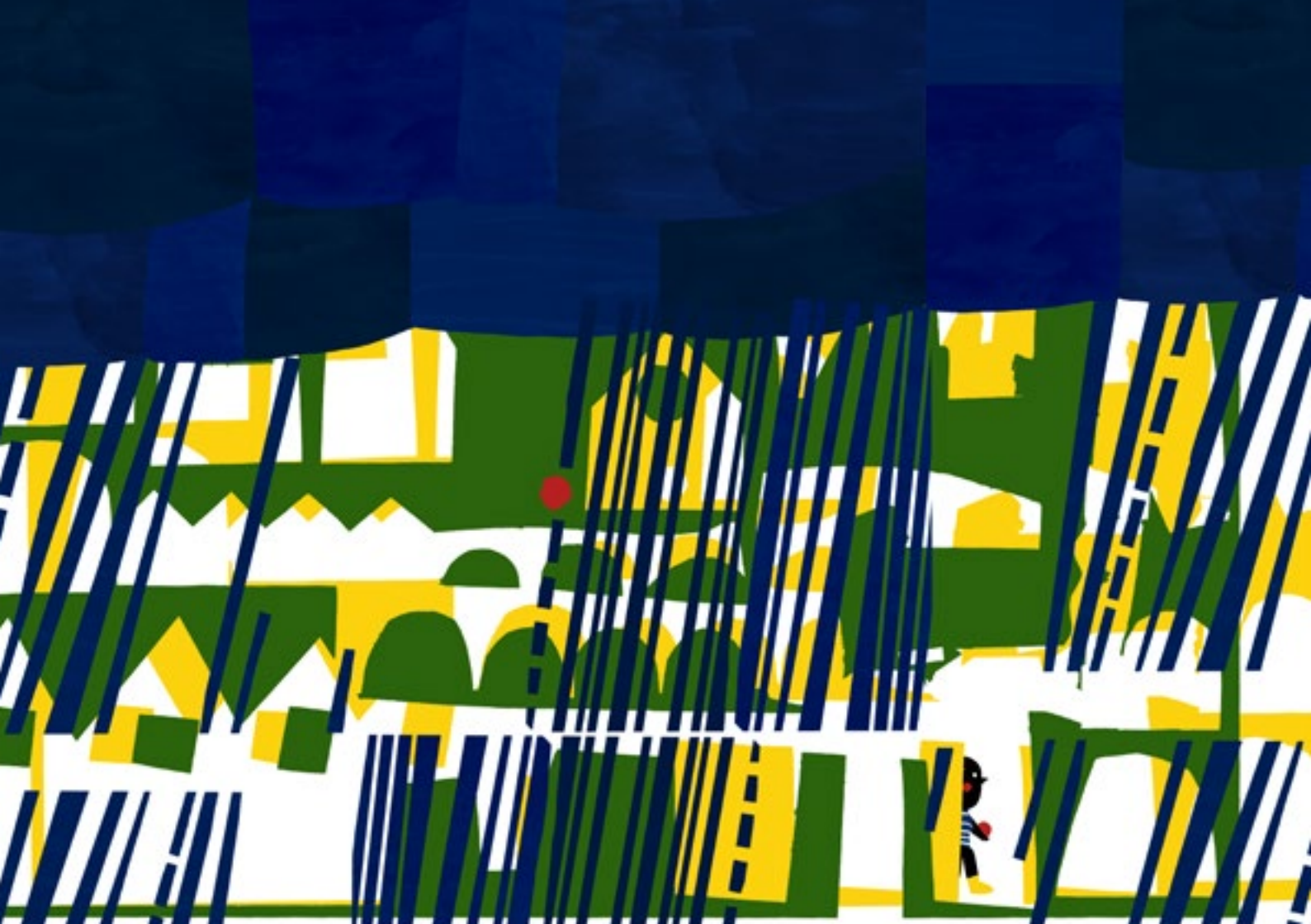
Ana Maraž (1985) je ilustratorka močno stiliziranih ilustracij z značilnim minimalističnim in ploskovitim slogom. Svoja dela razstavlja doma in v tujini, njene ilustracije izhajajo v revijah *Cicido*, *Ciciban* in *Galeb*, izšle pa so tudi v knjigah *Kako dolg je čas* Mateta Dolenca (2019), *Božaj veter* Miroslava Košute (2011) in *Protideževna juha* Majde Koren (2023). Za ilustracije v knjigi *Božaj veter* je prejela nagrado za najboljšo ilustracijo v kategoriji knjižne ilustracije na Ilustrofestu v Beogradu in znak kakovosti zlata hruška. Ilustracije iz knjige *Kako dolg je čas* so bile uvrščene na Golden Pinwheel v Šanghaju ter prejele posebno pohvalo na slovenskem bienalu ilustracije, ilustracije iz knjige *Protideževna juha* pa so se uvrstile na razstavo na knjižnem sejmu v Bologni. Prejela je tudi priznanje Hinka Smrekarja.

Ana Maraž

— ana.annabel@gmail.com

— centerilustracije.si

Ana Maraž | kolaž in digitalna tehnika | Majda Koren, *Protideževna juha* | KUD Sodobnost International, 2023

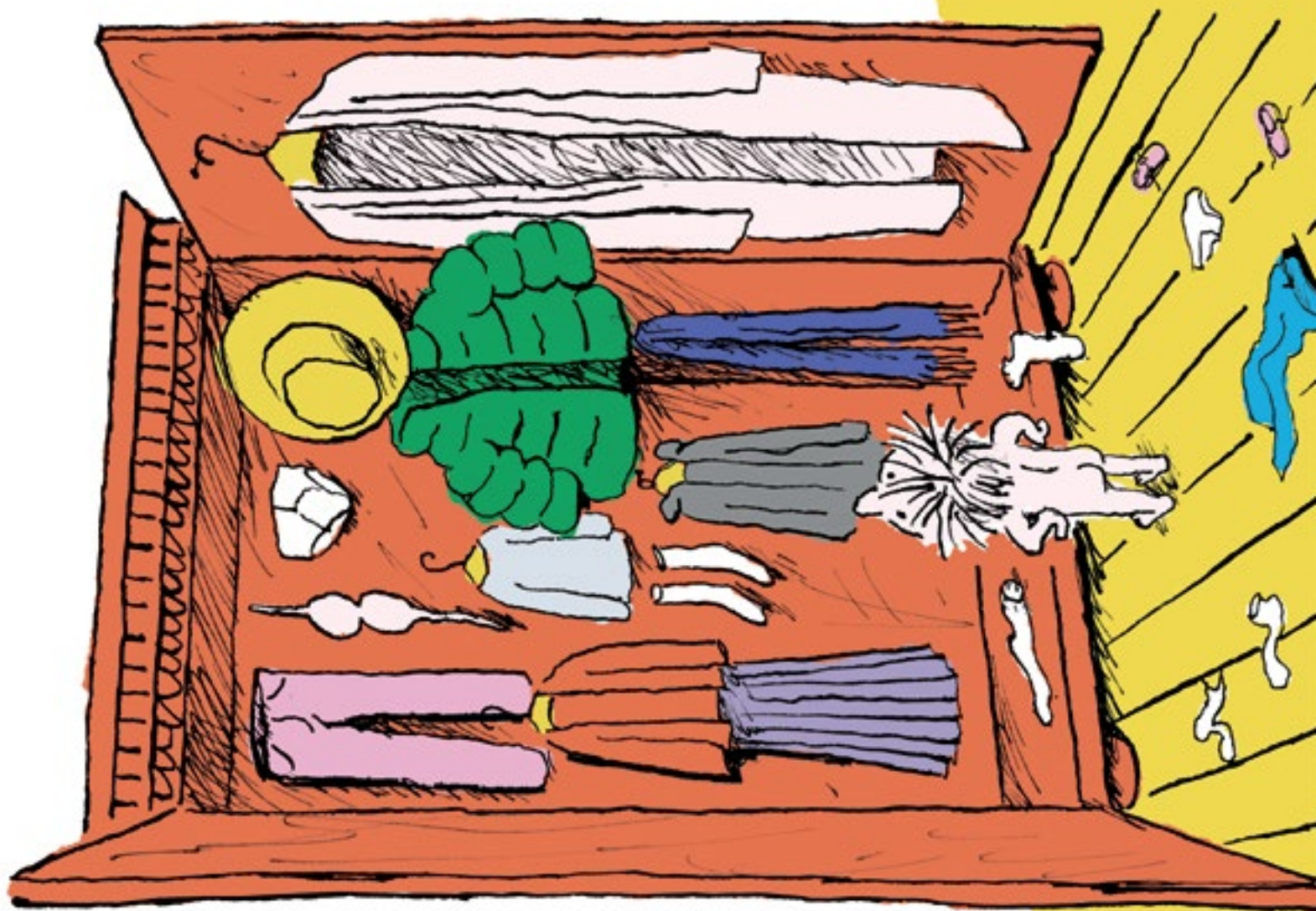
Matija Medved

— info@matijamedved.com

— centerilustracije.si

Matija Medved (1990) deluje na področju ilustracije, grafike, risanja, slikanja, animacije in oblikovanja. Oblikuje plakate, ilustrira knjige, časopise, revije, kot ilustrator sodeluje s tujimi mediji, kot so *Bloomberg Businessweek*, *New York Times*, *Time Magazine*, *Forbes*, *Medium* in drugi. Za ilustracije posebne izdaje študentskega časopisa *Tribuna*, ki je izšla kot moderna pravljica *Zmaji v banji*, je prejel plaketo Hinka Smrekarja in priznanje TDC New York za kolektivno delo. Ilustracije za poslovno finančno revijo *Bloomberg Businessweek* in likovno podobo Lutkovnega gledališča Ljubljana so bile uvrščene v arhiv *American Illustration 37* in nagrajene in objavljene v reviji *3x3*. Za plakate *Jaz sem Frenk* in *Predmetenje* je prejel dve Brumnovi nagradi. Njegove ilustracije za *New York Times* in *Time Magazine* so bile večkrat vključene v razstavo in katalog Društva ilustratorjev v New Yorku. Ilustracije iz serije *One Day at A Time*, objavljene na *Medium*, so bile nagrajene s priznanjem Hinka Smrekarja. Leta 2023 mu je Društvo ilustratorjev v New Yorku podelilo srebrno medaljo za serijo ilustracij iz kolumn za *New York Times*, še eno srebrno medaljo za serijo ilustracij za Center Rog in zlato medaljo za serijo knjižnih naslovnih za literarni festival Fabula. Je član kolektiva Ansambel.

Matija Medved | mešana tehnika | Ambrož Kvartič, *Rimana kaša* | Miš založba, 2023

Ivan Mitrevski (1979) je ilustrator, stripar in pisatelj. Ustvarja večinoma za otroke in mladino. Kot ilustrator je sodeloval s številnimi uveljavljenimi slovenskimi avtorji, v zadnjih letih pa je ustvaril več samostojnih del, ki jih je sam napisal in ilustriral. Njegove ilustracije so prepoznavna stalnica v otroških in mladinskih revijah, vključene pa so tudi v učbenike, turistične vodiče, oglase in plakate. V njegovih ilustracijah je obilica humorja, ki ga včasih pripelje do bizarnosti in nesmisla. Čeprav je zavezan umetnosti za otroke, se v svojih knjigah rad loteva perečih družbenih tem, kot so uničevanje okolja (*Volkulja Bela in čarobni gozd*, 2020), strah (*Kdo se boji zobozdravnikov?*, 2020) ali nasprotje med osebnim prevozom in javnim prostorom (*Bolhograd: Zgodba o prav posebnem mestu*, 2021). Njegova dela so večkrat prejela znak kakovosti zlata hruška. Strip *Volkulja Bela in čarobni gozd* je bil nominiran za nagrado zlatirepec v kategoriji izvirni otroški strip.

Ivan Mitrevski

— ivanmitrevski@gmail.com

— centerilustracije.si

Ivan Mitrevski | mešana tehnika | Ivan Mitrevski, *Bolhograd: Zgodba o prav posebnem mestu* | Miš založba, 2021

Eva Mlinar

— e.mlinar@gmail.com

— centerilustracije.si

Eva Mlinar (1985) je končala študij umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti ter študij vizualnih komunikacij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Deluje na različnih področjih umetnosti, s poudarkom na ilustraciji in gledališču. Za Lutkovno gledališče Ljubljana je ustvarila likovno podobo senčne predstave *Galop*, kot art direktorica je sodelovala pri animirani TV seriji *Zgodbe s prepaha*, kot ilustratorka in oblikovalka pa sodeluje z Anton Podbevšek Teatom in muzejem Wellcome Collection v Londonu. Redno razstavlja na bienalih in razstavah ilustracije v Sloveniji in tujini (Hrvaška, Srbija, Slovaška, Poljska, Litva, Francija, Nemčija, Turčija, Kitajska). Z ilustratorko Hano Jesih je leta 2018 izdala knjigo umetnika *Impresije (Ljubljana/Istanbul)*, za katero sta prejeli Hiii Illustration Merit Award na Kitajskem. S pisateljico Evo Mahkovic je leta 2019 izdala literarno-vizualno zbirko grotesk *Vinjete straholjubca*, ki je prejela veliko nagrado knjižnega sejma – knjiga leta 2019 in nagrado predsednice žirije na 14. slovenskem bienalu ilustracije. Je tudi prejemnica priznanja Brumen za serijo naslovnice knjižnice Mestnega gledališča ljubljanskega, naslovnice knjig za festival Fabula pa so bile med finalisti za nagrado Hiii Illustration 2022.

Eva Mlinar | mixed media | Nina Kokelj, *Čarovnja* | Mladinska knjiga, 2022

Manica K. Musil (1974) je študirala arhitekturo in za svoj prvi projekt v soavtorstvu z arhitektko Matejo Katrašnik, ki je bil nominiran za Plečnikovo nagrado, prejela glavno nagrado za najboljšo realizacijo na mednarodnem arhitekturnem tekmovanju Leonardo za mlade arhitekete v Minsku. Je soavtorica 11 slovenskih poštних znamk. Med letoma 2011 in 2022 je pri različnih slovenskih založbah izdala 15 otroških knjig, ki so prevedene v več kot petnajst jezikov. Po slikanici *Pobalinska pujsa* je bila leta 2016 v Lutkovnem gledališču Maribor uprizorjena lutkovna predstava. Manica K. Musil je za svoje delo prejela številne nagrade, med drugim nagrado za najlepše oblikovano knjigo za otroke in mladino na Slovenskem knjižnem sejmu, večkrat priznanje, častno omembo in dve zlati medalji na natečajih revije 3x3, večkrat posebno nagrado na BookILL Festu v Novem Sadu, tri njene slikanice so se na natečaju Hiii Illustration na Kitajskem uvrstile v kategorijo Best of the Best, častno omembo na natečaju Global Illustration Award, dve nagradi za ilustracijo na Moskovskem knjižnem sejmu, več nominacij na natečaju Little Hakka, posebno priznanje na hrvaškem bienalu ilustracije in Glazerjevo listino.

Manica K. Musil

— manica@manicamusil.com

Manica K. Musil | tekstilni kolaž | Manica Musil, *Slon Stane* | Pivec, 2017

Silvan Omerzu (1955) je režiser, slikar, ilustrator in lutkovni umetnik. Po študiju na pedagoški akademiji je začel delati v Lutkovnem gledališču Ljubljana, leta 1983 pa je odšel na študijsko izpopolnjevanje iz lutkovne scenografije in oblikovanja lutk v Prago. V začetku devetdesetih let je soustanovil neodvisno gledališče Konj in bil stalni sodelavec osrednjega lutkovnega gledališča Minor v Pragi, nato pa je kot neodvisni ustvarjalec sodeloval z različnimi gledališči v Sloveniji in mednarodnem prostoru, za katera je ustvaril številne odmevne predstave. Njegovo ustvarjalno pot zaznamuje izrazita interdisciplinarnost, saj se kot ustvarjalec ni nikdar zavezal le eni umetniški disciplini ali mediju, temveč je hkrati deloval kot vizualni umetnik, scenograf, lutkar in gledališki režiser. Ilustriral je številne knjige za otroke in odrasle in je stalni sodelavec revij *Ciciban* in *Cicido*. Za svoje vsestransko delovanje je prejel številne nagrade doma in v tujini, med drugim nagrado Prešernovega sklada.

Silvan Omerzu

— silvan.omerzu@guest.arnes.si

— centerilustracije.si

Silvan Omerzu | tuš in tempera | Meta Brulec, *Kroki in prijatelj* | Mladinska knjiga, 2018

Andreja Pekar (1962) je ilustratorka in avtorica slikanic za otroke, v katerih pogosto s podobami in drobnimi čudeži iz narave govori o temeljnih spoznanjih našega bivanja. Diplomirala je iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Poleg avtorskih slikanic, ki so bile do zdaj prevedene v več kot deset jezikov, je z ilustracijami opremila tudi številne knjige drugih avtorjev, učbenike in revije. Imela je vrsto samostojnih razstav ilustracij, udeležuje pa se tudi pomembnejših selekcioniranih razstav ilustracij doma in v tujini. Prejela je vrsto nagrad in nominacij, med njimi tudi trikrat nagrado Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico, priznanje Hinka Smrekarja, prvo nagrado na razstavi ilustracij za otroke v Šardži, nagrado Best of the Best na natečaju Hiii Illustration na Kitajskem, Purple Island Award na natečaju Nami v Južni Koreji, bila je uvrščena na častno listo IBBY. Leta 2018 so bile njene ilustracije uvrščene na eno najvidnejših razstav ilustracij na knjižnem sejmu v Bologni. Njene knjige so bile prevedene v več kot dvanajst jezikov.

Andreja Pekar

— andreja.peklar@guest.arnes.si

— centerilustracije.si

Andreja Pekar | mešana tehnika | Andreja Pekar, *Luna in jaz* | KUD Sodobnost International, 2019

Maja Poljanc (1989) je ilustratorka z avtorskim slogom, za katerega je značilno pogosto zajemanje elementov znanstvene ilustracije ter vpeljevanje ornamentov slovenske kulturne dediščine. Leta 2018 je končala magistrski študij vizualnih komunikacij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Njen portfolio med drugim vsebuje prvo enciklopedijo slovenskih mitoloških bitij *Encyclopedia Mythologica Slovenica*, za katero je prejela univerzitetno Prešernovo nagrado in pohvalo slovenskega bienala ilustracije. Njene ilustracije so vključene v knjige *Pesem muce potovke* Svetlane Makarovič, v fantazijski roman *Svet je senca* (Edgarja Kaosa) Julije Lukovnjak, *Belí konjiček* Sebastijana Preglja, v strokovni učbenik *Koža in kožne bolezni*, revijo *Razpotja* in druge. Njena dela so bila razstavljena v Centru ilustracije, Vodnikovi domačiji, DobriVagi, Kinu Šiška, Galeriji Jakopič, Cankarjevem domu, UG Maribor, Ilustrofest v Beogradu in drugod.

Maja Poljanc

— poljanc.maja@gmail.com

— centerilustracije.si

Maja Poljanc | mešana tehnika | Julija Lukovnjak, *Svet je senca* (Edgarja Kaosa) | Goga, 2023

Lila Prap (1955) je avtorica knjig za otroke. Po izobrazbi je arhitektka, a se je po nekaj letih ukvarjanja z arhitekturo, oblikovanjem in poučevanjem gradbenih predmetov in umetnostne zgodovine posvetila samo ustvarjanju za otroke. Napisala in narisala je veliko avtorskih slikanic, ki so bile prevedene v več kot 30 jezikov. Med najbolj prevajanimi so knjige *Zakaj?*, *Dinozavri?!*, *Moj očka*, *1001 zgodba*, *Pasji zakaji*, *Mačji zakaji*, *Kam gredo sanje* in *Živalski slovar*. Po slikanici *Zakaj?* so na Japonskem posneli serijo risank. Za slikanice je prejela več nagrad v Sloveniji, tako za ilustracijo kot za oblikovanje, in bila nominirana za literarno nagrado. Uvrščena je bila na častno listo IBBY, njena dela so uvrstili tudi med posebne omembe zbirke Bele vrane. Bila je nominirana za Deutscher Literaturpreis, za spominsko nagrado Astrid Lindgren in nagrado Hansa Christiana Andersena. Njene ilustracije so bile razstavljene v različnih galerijah po svetu.

Lila Prap

— lilaprap@gmail.com

— centerilustracije.si

Lila Prap | pastel | Lila Prap, *Zakaj?* | Mladinska knjiga, 2002

Tereza Prepadnik (1995) deluje na področju ilustracije, grafike in oblikovanja. Študij oblikovanja vizualnih komunikacij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje je dopolnjevala na Academy of Design and Crafts v Göteborgu. Pri ustvarjanju jo zanima predvsem srečevanje človeka in narave. Stremi k temu, da bi bila njena risba čim bolj sproščena, celo otroška. Njena dela so bila med drugim razstavljeni na skupinskih razstavah v Galeriji Kresija, Galeriji Cankarjevega doma, Mestnem muzeju Ljubljana, Galeriji DobraVaga, Kinu Šiška in v Plečnikovi hiši. Redno je prisotna na slovenskem bienalu ilustracije ter na decembrskem sejmu ilustracije. Leta 2022 je izšel njen knjižni ilustratorski prvenec *Bleščivka* Špele Frlic, s katerim se je uvrstila na World Illustration Awards. Med drugim je soprejemnica nagrade Brumen za Celtrino celostno grafično podobo in nagrade salona arhitekture v Beogradu za projekt *Borba za arhitekturo* (avtorja Timoteja Jevšenaka).

Tereza Prepadnik

— terezaprepadnik@gmail.com

— centerilustracije.si

Tereza Prepadnik | digitalna tehnika | Špela Frlic, *Bleščivka* | Mladinska knjiga, 2022

Petra Preželj (1975) je ilustratorka, oblikovalka vizualnih komunikacij in slikarka, pri čemer na vseh treh področjih prevladuje figuralika. Ustvarja tako za otroke kot tudi odrasle, v svojem delu pa domišljijsko prepleta oba svetova, ki sta sicer tako zelo različna. Oblikovala je kar nekaj naslovnih in knjig za založbo Sanje, cede za slovensko glasbeno zasedbo Torul, skupaj z animatorko Virpi Kettu je ustvarila vizualno podobo za nekaj videov (denimo Tara Baswani: Breakdown). Z vizualno podobo in ilustracijami je opremila različne projekte založbe KUD Sodobnost International. Je avtorica murala na zidu vrtca Mavrica v Pivki in knjig za otroke. Prejela je pohvalo Hinka Smrekarja za izvirni likovni pristop, plaketo Hinka Smrekarja in častno diplomu Zlatega peresa Beograda. Za ilustracije v knjigi *Nekaj je v zraku* Petra Svetine je prejela znak kakovosti zlata hruška.

Petra Preželj

— petra_prezelj@yahoo.com

— centerilustracije.si

Petra Preželj | praskanka | Peter Svetina, *Nekaj je v zraku* | KUD Sodobnost International, 2022

Ana Razpotnik Donati (1978) je ilustratorka, ki se od leta 2005 posveča predvsem ilustraciji za otroke in mladino. Med drugim je ilustrirala dela Janje Vidmar, Petra Svetine, Tatjane Kokalj, Ide Mlakar, Sebastijana Preglja, Mateje Gomboc in Miroslava Košute. Redno sodeluje tudi pri ilustriranju različnih otroških revij in svoja dela redno razstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah. Njen hudomušni slog zaznamujejo humor, izrazit kolorit in občutek za detajle. Za knjigo *Laž in njen ženin*, ki jo je ilustrirala v sklopu zbirke *Butalci* Frana Milčinskega (2009–2013), je prejela nagrado za najlepše oblikovano otroško knjigo. Za svoja dela je večkrat prejela znak kakovosti zlata hruška in nominacijo za nagrado Kristine Brenkove.

Ana Razpotnik Donati

— razpotnikdonatiana@gmail.com
— centerilustracije.si

Ana Razpotnik Donati | mešana tehnika | Peter Svetina, *Kako je gospod Feliks tekmoval s kolesom* | Miš založba, 2016

Jelka Reichman (1939) je slikarka in ena najpomembnejših slovenskih knjižnih ilustratork. Njen opus obsega več kot 200 knjižnih projektov. Z založbo Mladinska knjiga sodeluje že od leta 1964. Njena umetniška pot se je začela z ilustriranjem pravljice *Šivilja in škarjice* Dragotina Ketteja. Ilustrirala je še knjige Josipa Ribičiča (*Miškolin*, *Nana*, *mala opica*), Kajetana Koviča (*Moj prijatelj Piki Jakob*, *Maček Muri*, *Pajacek in punčka*, *Zmaj Direndaj*, *Zlata ladja*), Svetlane Makarovič (*Strašni volk*), Leopolda Suhodolčana (*Cepecepetavček*), Mihe Mateta (*Šola igrač*), Srečka Kosovela (*Medvedki sladkosnedki*), Prežihovega Voranca (*Levi devžej*), Janeza Bitenca (*Tri muce*), Polonce Kovač (*Mišek*), zbirko pravljic *Zlata ptica* in druge. Njene likovne podobe bogatijo tudi reviji *Cicido* in *Ciciban*. Del njenega bogatega opusa je zbran v antologijah *Čudežni vrt* in *Rasla je Jelka*. Za svoje delo je prejela številne nagrade, med njimi Levstikovo nagrado, nagrado Hinka Smrekarja za življenjsko delo in Levstikovo nagrado za življenjsko delo. Jelka Reichman je častna meščanka Ljubljane, bila pa je tudi Slovenka leta.

Jelka Reichman

— info@centerilustracije.si
— centerilustracije.si

Jelka Reichman | mešana tehnika | *Rasla je Jelka: Najlepše pesmi s podobami Jelke Reichman* | Mladinska knjiga, 2019

Liana Saje Wang

— lianasaje@yahoo.com

Liana Saje Wang (1987) je leta 2016 diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Na Kitajskem je za diplomsko nalogo prejela nagrado za odliko na 2016 Youth Design Exhibition. Njene ilustracije so del stalne razstave v Tržiškem muzeju, kjer je prikazala pridelavo lanu, volne in bombaža. Za stalno razstavo *Tržiških obrti* je muzej prejel najvišje muzejsko priznanje, Valvasorjevo nagrado. Leta 2018 je izšla njena prva slikanica, kitajski prevod *Kozlovske sodbe v Višnji Gori* Josipa Jurčiča. Med letoma 2019 in 2022 je oblikovala in ilustrirala vsebinski program za Vodnikovo domačijo v Ljubljani. Trenutno ustvarja ilustracije za otroško in mladinsko leposlovje. Ilustracije redno objavlja v revijah *Ciciban* in *Cicido*, med drugim pa je oblikovala tudi naslovnice romanov *Bron in Sončnica* (2017) Caa Wenxuana, *En sam cvet* (2020) in *Ure zanosa* (2023) Muriel Barbery. Kadar ne ilustrira za naročnike, jo osrečuje avtorsko ustvarjanje, v katerem se med drugim dotika tem človeške psihe, stisk in bolečine in kjer se likovni proces začne povezovati v terapevtsko prakso.

Liana Saje Wang | mešana tehnika | *Kitajski miti in legende* (več avtoric, več ilustratorin in ilustratorjev) |

Miš založba, 2022

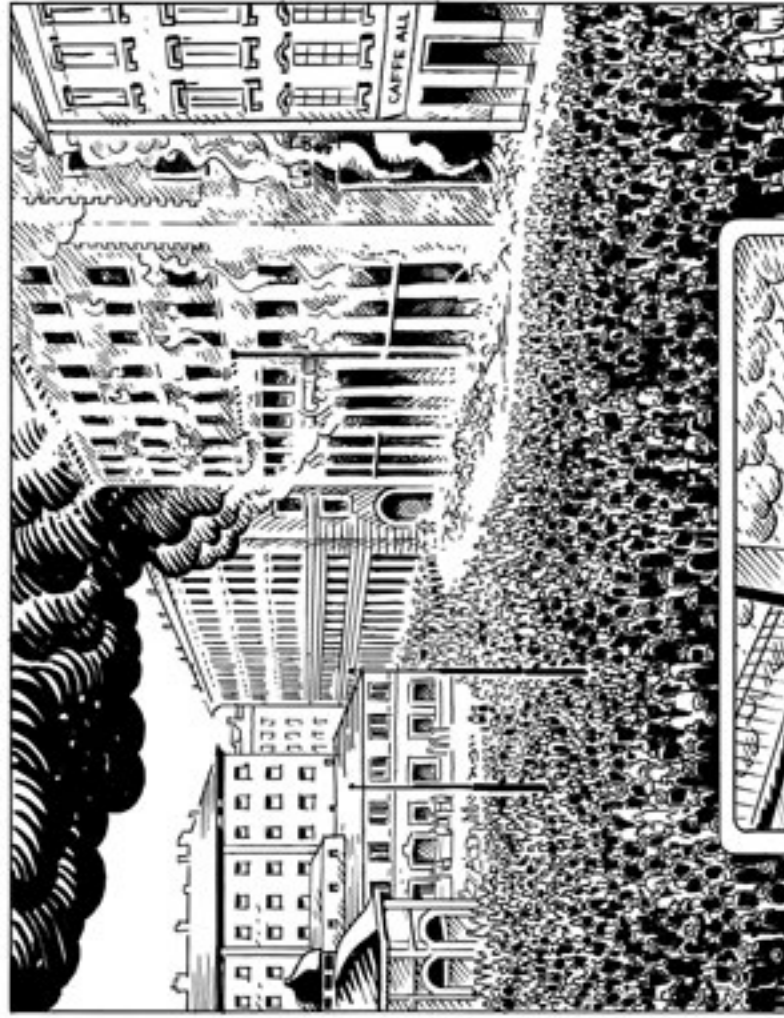
Zoran Smiljanić

— zoran.smiljanic50@gmail.com

— centerilustracije.si

Zoran Smiljanić (1961) je doslej zrisal približno 1700 strani stripov. Njegovi zgodnji stripi so bili politično angažirani, eksplicitni in izzivalni. Leta 1987 je objavil prvi dolgometražni strip *Hardfuckers*, s katerim je provociral tedanjo socialistično oblast. S slovensko preteklostjo in sedanostjo se je ubadal v ciklikih *Vojne zgodbe* in *Družinske zgodbe*. Po letu 2000 se je loteval zgodovinskih in biografskih tem. S soscenaristom Marijanom Pušavcem je ustvaril najobsežnejši slovenski stripovski ep *Meksikajnarji*, ki šteje 350 ročno pobarvanih strani. V stripu *Zadnji let Tonija Mrlaka* govori o temnih plateg slovenske osamosvojitvene vojne. Sledile so biografije Jožeta Plečnika, Karla Destovnika - Kajuha in Ivana Cankarja. Za zadnjo je prejel veliko nagrado slovenskega knjižnega sejma za knjigo leta in nagrado zlatirepec za najboljši izvirni strip. Za zgodovinski strip *Črni plamen: požig Narodnega doma v Trstu* (2020) je prejel nagrado zlatirepec za najboljši izvirni strip. Je prejemnik nagrade hudi maček in nagrade Mestne občine Kranj za prepoznavnost in edinstvene rešitve slovenskega stripa. Njegovi stripi so prevedeni v nemški, italijanski, angleški in češki jezik.

Zoran Smiljanić | tuš | Ivan and Zoran Smiljanić, *Črni plamen: požig Narodnega doma v Trstu* | ZRC, 2020

HOTEL BALKAN

Alenka Sottler (1958) je ilustrirala več kot 50 knjig in se predstavila na številnih samostojnih ter selekcioniranih razstavah. Posvečala se je predvsem interpretiranju klasičnih in modernih pravljic. Za ilustratorsko interpretacijo Grimmovih *Pepelke* je prejela zlato jabolko na bienalu ilustracije v Bratislavi, bila je nominirana za spominsko nagrado Astrid Lindgren, na bienalu v Zagrebu je prejela veliko nagrado. Nominirana je bila tudi za nagradi *Getting Inside The Outsider* pod okriljem *House of Illustration* in *The Folio Society's Inaugural Book Illustration Competition* v Londonu. Za cikel ilustracij za odrasle *Dobro jutro*, ki je bil predstavljen na dveh samostojnih razstavah v galerijah *Kibla* in *Alkatraz*, je prejela nagrado *Prešernovega sklada*. Bila je nominirana za nagrado *Hansa Christiana Andersena* in prejela tudi zlato medaljo za knjižno ilustracijo *Društva ilustratorjev* v New Yorku. Leta 2022 je ustvarila ilustracije za odmevno knjigo *The Original Bambi*, ki je izšla pri *Princeton University Press*. Je vabljen članica *Društva ilustratorjev* v New Yorku.

Alenka Sottler

— alenka.sottler@guest.arnes.si

— centerilustracije.si

Alenka Sottler | tempera na papirju | Felix Salten, *Bambi: Življenjska pot v gozdu* | Mladinska knjiga, 2023

Alenka Spacal (1975) je pisateljica, ilustratorka in pravljíčarka. Diplomirala in magistrirala je iz filozofije ter doktorirala iz sociologije na Filozofski fakulteti. Kot samozaposlena v kulturi deluje pod okriljem Bajalke, zavoda za založništvo in umetnost pripovedovanja. Ustvarila je pet avtorskih slikanic: *Plastelinčica in časopis* (2022), *Fižolčica beži pred fižolovo juho* (2019), *Modre ptičje misli* (2018), *Kako ti je ime?* (2018) in *Mavrična maškarada* (2013). Ob ilustracijah otrokom tudi pripoveduje pravljíce. Razstavljala je na samostojnih in skupinskih razstavah ilustracij doma in v tujini. Za svoje delo je prejela dve nagradi Books Merit v sklopu natečaja iJungle Illustration Awards (2022, 2023), priznanje in posebno pohvalo v sklopu natečaja revije 3x3 (2022, 2023) in dve nominaciji natečaja Hiii Illustration na Kitajskem (2021, 2022).

Alenka Spacal

— alenka.spacal@bajalka.si

— centerilustracije.si

Alenka Spacal | vodenke in akril | Alenka Spacal, *Plastelinčica in časopis* | Bajalka, 2022

Damijan Stepančič

— stepancicdamijan57@gmail.com

— centerilustracije.si

Damijan Stepančič (1969) je študiral oblikovanje na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, a je po dveh letih, ko je ugotovil, da mu pri soočanju s temeljnimi problemi umetnosti bolj ustreza klasični pristop, prestopil na oddelek za slikarstvo. Največ se posveča ilustraciji za otroke in mladino, zelo rad ima kompleksnejše in zahtevnejše projekte, pri katerih je raziskovanje in iskanje virov nujno, saj mu to omogoča ustvarjalni razvoj. Poleg slikarstva in ilustracije, ki ju razume kot povezani disciplini, se ukvarja tudi s stripom in izdelavo lutk, saj mu je stik z materialom zelo pomemben. Svoje izkušnje in znanje prenaša na študente Akademije za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Doslej je ilustriral ali opremil več kot sto leposlovnih knjig, več kot sto učbenikov, soustvaril številne stripovske albume in imel več samostojnih razstav. Mnoge knjige z njegovimi ilustracijami so prejele znak kakovosti ali priznanje zlata hruška. Prejel je številne nagrade, med njimi nagrado za izvirne zamisli na slovenskem bienalu ilustracije, Smrekarjevo plaketo, Levstikovo nagrado, priznanje Hinka Smrekarja, nagrado Kristine Brenkove. Bil je uvrščen na častno listo IBBY, nominiran za nagrado Hansa Christiana Andersena in večkrat nominiran za spominsko nagrado Astrid Lindgren.

Damijan Stepančič | mešana tehnika | Damijan Stepančič, *Svetilnik* | Miš založba, 2019

Hana Stupica

— stupica.illustrations@gmail.com

— centerilustracije.si

Hana Stupica (1988) je svoja dela razstavljala na več samostojnih in skupinskih razstavah ter objavljala v revijah *Ciciban* in *Cicido*. Ilustrirala je številne knjige, med njimi *Svet je kakor ringaraja* Anje Štefan, knjigo *Rokavička, Schönwerthove pravljice, Zajčkovo hišico* Anje Štefan, za katero je oblikovala tudi likovno zasnovano lutkovne predstave v Lutkovnem gledališču Ljubljana, in *Pozabljivo stonogo* Darje Marinšek. Ilustrirala je oglaševalske kampanje in sodelovala z modno znamko Just a Corpse. Hana Stupica ustvarja tudi svojo kolekcijo uporabnih izdelkov, s katerimi svoje mojstrske podobe iz knjig, ki so preplet žlahtne slikarske in ilustratorske tradicije ter sodobnih oblik vizualne umetnosti, umešča v vsakdanje življenje. Kot najmlajša dobitnica je prejela nagrado Hinka Smrekarja, bila nominirana za Levstikovo nagrado in nagrado Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico. Na Ilustrofestu v Beogradu je prejela nagrado za najboljšo knjižno ilustracijo. Na Slovenskem oglaševalskem festivalu je dvakrat prejela posebno priznanje za najboljšo ilustracijo v oglaševanju, njene ilustracije za vina Fedora pa so prejele plaketo Hinka Smrekarja in nagrado Brumen.

Hana Stupica | mešana tehnika | Anja Štefan, *Zajčkova hišica* | Mladinska knjiga, 2021

Katarina Šeme (1993) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Prvenstveno deluje na področju 2D digitalne animacije in ilustracije, zanima pa jo tudi strip. Njena stripovska vinjeta je prejela prvo nagrado kreativnega tekmovanja Združenih narodov, ki ga je organiziral oddelek za okolje. Štipendija ji je omogočila leto študija tradicionalnih umetnosti in kulture v Indoneziji, ki je služilo kot navdih za njen prvi avtorski risoroman *Sumatra – Leto na tropskem otoku* (2022). Trenutno ustvarja svoj drugi risoroman, ki bo izšel leta 2024. Poleg računalniške animacije in grafičnega oblikovanja kot ilustratorka in striparka sodeluje z digitalnimi in tiskanimi mediji.

Katarina Šeme

— katarina.sseme@gmail.com

Katarina Šeme | digitalna tehnika | Katarina Šeme, *Sumatra – Leto na tropskem otoku* | VigeVageKnjige, 2022

Igor Šinkovec

— rogi.sinkovec@gmail.com

— centerilustracije.si

Igor Šinkovec (1978) je ilustrator in animator. Sodeluje z založbami doma in v tujini. Ilustrira knjige in učbenike, mesečno pa prispeva ilustracije tudi za otroške revije *Ciciban*, *Cicido* in *Galeb*. Razstavljal je na skupinskih in samostojnih razstavah ter bienalih ilustracije. Občasno se ukvarja tudi z animacijo. Med drugim je ustvaril kratki animirani film *Egon klobuk* in poskrbel za likovno podobo in animacijo za serijo poučnih iger Profesor Florijan Umek v Prirodoslovnem muzeju Slovenije v Ljubljani. Knjiga *Od genov do zvezd* Saša Dolenca je prejela priznanje zlata hruška za najboljšo poljudnoznanstveno knjigo leta. Slikanica *Timbuktu, Timbuktu* Petra Svetine je prejela nagrado Kristine Brenkove za najboljšo izvirno slovensko slikanico. Po slikanici je nastala tudi lutkovna predstava v režiji Nike Bezeljak, za katero je ustvaril likovno podobo. Z ilustracijami slikanice *Ali si že kdaj pokusil Luno?* Boštjana Gorenca - Pižame je bil uvrščen na častno listo IBBY in nominiran za Levstikovo nagrado. Za knjigo *Si že kdaj jezdil morskega konjička?* istega avtorja je prejel nominacijo za Levstikovo nagrado, za slikanico *Kuharica Uharica* Svetlane Makarovič (2023) pa je prejel posebno priznanje Kristine Brenkove.

Igor Šinkovec | mešana tehnika | Boštjan Gorenc - Pižama, *Si že kdaj pokusil Luno?* | Mladinska knjiga, 2019

Peter Škerl (1973) je diplomirani grafični oblikovalec in ilustrator. Na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje je ilustracijo razvijal v kreativno, oblikovno in domišljijско celoto. S posluhom za ilustriranje knjižnih vsebin je uporabljal različne slikarske tehnike in njihove kombinacije pri razvijanju edinstvenega likovnega izraza. Soustvarjal je gledališke in lutkovne predstave, sprva kot ljubiteljski igralec, pozneje tudi kot snovalec likovnih podob. Za svoje delo je prejel veliko nagrad, med drugim nagrado Hinka Smrekarja za ilustracije *Močvirnikov* Barbare Simoniti, ki so bile uvrščene tudi na mednarodno ilustratorsko razstavo v okviru knjižnega sejma v Bologni. Trikrat je bil nominiran za spominsko nagrado Astrid Lindgren in dvakrat za nagrado Hansa Christiana Andersena.

Peter Škerl

— skerl.peter@gmail.com

— centerilustracije.si

Peter Škerl | mešana tehnika | Žiga Kosec, *Sonce in zmaj* | Mladinska knjiga, 2022

Andrej Štular (1967) je ustvarjalec, dejaven na različnih umetniških področjih. Pri njem se dokaj enakovredno prepletajo področja ilustracije in stripa, slikarstva, kiparstva, fotografije in filma ter oblikovanja lutk in scenografij. Razstavljal je na samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in sodeloval na mednarodnih festivalih v Avstriji, Avstraliji, Belgiji, Bosni in Hercegovini, Češki, na Finskem, v Franciji, Grčiji, na Hrvaškem, v Italiji, Indoneziji, Kazahstanu, Koreji, Latviji, Severni Makedoniji, Maroku, na Portugalskem, v Rusiji, Srbiji, na Švedskem, v Španiji, na Tajskem, v Turčiji, Tuniziji in drugod. Izdal je sedem avtorskih knjig: *Lustri* (2000), *Kompost* (2008), *Živa sem!* (2011), *Bežimo, svet se podira!* (2014), *Kronike* (2015), *Medved* (2019) in *Ostri ritmi* (2021). Za svoja dela je prejel več nagrad.

Andrej Štular

— nebo@mail.ljudmila.org

— andrejstular.net

Andrej Štular | asemblaž | Andrej Štular, *Medved* | Forum, 2019

Gorazd Vahen (1969) je predvsem ilustrator knjig za otroke. Odkar je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, je ilustriral več kot trideset knjig, sedem učbenikov, kup pesmi in zgodbic ter nekaj zgodovinskih priročnikov in vodnikov. Med njegova kulturna ilustratorska dela sodijo knjige Svetlane Makarovič, ki so izšle v zbirki Svetlanovčki (med njimi *Tacamuca*, *Sovica Oka*, *Pekarna Mišmaš*, *Sapramiška*, *Pod medvedovim dežnikom*, *Smetiščni muc in druge zgodbe*, *Čuk na palici*, *Kosovirja na leteči žlici*, *Kam pa kam, kosovirja?*), ter *Zvezdica Zaspanka* Franeta Milčinskega - Ježka. Za svoje delo je prejel posebno pohvalo žirije na slovenskem bienalu ilustracije in priznanje Hinka Smrekarja.

Gorazd Vahen

— gorazdvahen@gmail.com

— centerilustracije.si

Gorazd Vahen | akril | Svetlana Makarovič, *Kam pa kam, kosovirja?* | Mladinska knjiga, 2002

Tina Volarič

— tinka.volaric@gmail.com
— centerilustracije.si

Tina Volarič (1980) redno prispeva ilustracije za osrednje slovenske otroške revije, ilustrira glasbene albume, knjižne naslovnice leposlovnih in humanističnih del in snuje avtorske slikanice za otroke in odrasle. Občasno se posveča tudi samostojnim konceptualnim serijam, katerih pogosti skupni imenovalec so mehka nostalgija, intimen prostor doma in spomini. Tina Volarič je avtorica nagrajene brezbesedne slikanice *Črta* (2021), ki je prejela znak kakovosti zlata hruška in bila uvrščena na seznam brezbesednih knjig IBBY, avtorske slikanice *Nonotov zid/Nono's Wall* (2021), slikanice *Karlo in Stanko* (2023) Marka Klavore in Davida Kožuha ter drugih. Njena debitantska slikanica *Zgodba o zamorčku Bambuleju in vrtoglavi žirafi* (2010) Franeta Milčinskega Ježka je bila na Slovenskem knjižnem sejmu nagrajena kot najlepša knjiga za otroke in mladino. Z ilustracijami je opremila tudi svoj nagrajeni pesniški prvenec *Krožnice večglasnih tišin* (2014). Tina Volarič je razstavljala na samostojnih in selekcioniranih skupinskih razstavah v Sloveniji, na Hrvaškem, v Srbiji, Italiji, na Poljskem, Portugalskem in Kitajski ter se udeležila bienalov ilustracije v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu in Bratislavi.

Tina Volarič | gvaš in barvice | Marko Klavora, David Kožuh, *Karlo in Stanko: zgodovinska domišljajska pripoved* | Goriški muzej, 2023

Jaka Vukotič (1982) riše že od malega. Čeprav je študiral arhitekturo, se je na koncu odločil za ilustracijo. Je soavtor stripovskih albumov *Znamenitni* (2020) z Žigo X Gombačem, *Reformatorji* (2022) z Boštjanom Gorencem - Pižamo in *Cukrarna: zgodba slovenske pesniške duše* (2023) z Žigo X Gombačem. *Znamenitni* so prejeli nagrado zlatirepec za najboljši izvirni otroški strip, *Reformatorji* pa so bili izbrani za projekt Rastem s knjigo. Je tudi avtor ilustracij v knjigah *Ne pozabi na naslov!* (2022) in *Mišja zabava* (2023) Gaje Kos, *Jezični možje* (2015) Kozme Ahačiča, *Pesmi na recept* (2023) Milana Dekleve, *Super Vid* (2022) Žige Valetiča in *Sposojena babica Štefi* (2022) Mateje Gomboc. Knjiga *Jezični možje* je prejela priznanje za najboljšo otroško knjigo v slovanskem jeziku s področja zgodovine in kulture slovanskih narodov v Minsku, *Ne pozabi na naslov!* pa se je uvrstila v zbirko Bele vrane. Njegove ilustracije so vključene tudi v učbenike in otroške in mladinske revije, tako domače (*Moj Planet*, *Cicido*, *Ciciban*) kot tuje (*Highlights Magazine*).

Jaka Vukotič

— jakason@gmail.com

Jaka Vukotič | digitalna tehnika | Gaja Kos, *Mišja zabava* | Miš založba, 2023

Huiqin Wang

— huiqinka@gmail.com

— centerilustracije.si

Huiqin Wang (1955) je slovensko-kitajska akademska slikarka, ki je diplomirala na Akademiji likovnih umetnosti v Nandžingu. Od leta 1983 živi v Ljubljani, kjer se je specializirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Huiqin Wang gradi umetniške mostove med jeziki, literaturami in kulturami, tako kot so od svilne prek jantarne poti potovali pravljичni motivi. Poleg slikarstva se ukvarja z ilustracijami in multimedijsko umetnostjo. Izdala je tri slovensko-kitajske avtorske slikanice, za katere je sama napisala tudi besedilo: *Ferdinand Avguštin Hallerstein: Slovenec v Prepovedanem mestu* (2014), *Giuseppe Castiglione: slikar v Prepovedanem mestu* (2015) in *Jaz, Marco Polo* (2018), besedilo za knjigo *Mala Alma na veliki poti* (2020) pa je prispeval Milan Dekleva. Te knjige so prevedene v angleščino, italijanščino in hrvaščino. Slikanico *Mala Alma na veliki poti* je Huiqin Wang leta 2022 z Andrejem Kamnikom predelala v kratki ročno narisani animirani film, ki je bil prikazan na več festivalih in leta 2023 dobil nagrado za najboljši slovenski kratki film. Huiqin Wang je za ilustracije prejela več pomembnih nagrad, med drugim Levstikovo nagrado, nagrado Kristine Brenkove in priznanje zlata hruška.

Huiqin Wang | tuš in mineralna barva | Milan Dekleva, *Mala Alma na veliki poti* | Mladinska knjiga, 2020

Ana Zavadlav (1970) je akademska slikarka in ilustratorka. Diplomirala je na oddelku za slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je tudi nadaljevala študij na specialki za grafiko. Po študiju je nekaj časa delovala kot grafičarka, od leta 2002 pa se posveča predvsem knjižni ilustraciji za otroke in mladino. Je redna sodelavka revij *Ciciban* in *Cicido*. Svoja dela je razstavljala na več samostojnih in skupinskih razstavah. Njene ilustracije iz knjige *Čriček in temačni občutek* Toona Tellegena so bile razstavljene na razstavi na knjižnem sejmu v Bologni, kjer se je leta 2023 z nekaj deli za Calvinove *Italijanske pravljice* predstavila v okviru natečaja Italian Excellence: Illustrations for Italo Calvino, na katerem je s svojevrstnimi in inovativnimi interpretacijami Calvina sodelovalo 30 ilustratorjev, izbranih med 521 avtorji iz 47 držav. Prejela je več priznanj in nagrad, med drugim Levstikovo nagrado, bila je uvrščena na častno listo IBBY in nominirana za spominsko nagrado Astrid Lindgren.

Ana Zavadlav

— ana_zavadlav@yahoo.com

— centerilustracije.si

Ana Zavadlav | oglje in suhi pasteli | Italo Calvino, *Italijanske pravljice* | Mladinska knjiga, 2022

Maša P. Žmitek (1985) je magistrirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, danes pa deluje kot ilustratorka, kuratorka in producentka. Leta 2018 je prevzela vodenje Galerije Vodnikove domačije Šiška, v okviru zavoda Divja misel pa je vzpostavila slovenski Center ilustracije, ki ga tudi vodi. Zanima jo domišljajska ilustracija, glavnino časa pa posveča znanstveni ilustraciji, s katero zadnja leta upodablja bitja iz pradavnine. Njeni analogni interaktivni slikanici *Po sledah velikanov* (*Sesalci kenozoika*, 2021, in *Dinozavri jure*, 2023) ilustracije oživita s posebno analogno animacijo. Ilustrirala je več knjižnih projektov za domače in tuje založbe, kot ilustratorka pa je med drugim razstavljala na slovenskem bienalu ilustracije, bienalu ilustracije v Bratislavi, na bienalu ilustracije Zlato pero v Beogradu ter v mnogih slovenskih in tujih galerijah. Za magistrsko delo na področju znanstvene ilustracije je prejela univerzitetno Prešernovo nagrado, ob tem pa je tudi prejemnica nagrade Silver Award (GRAPHIS, New York), priznanja za odlično slovensko oblikovanje Brumen in priznanja zlata hruška. Bila je tudi uvrščena na častno listo IBBY.

Maša P. Žmitek

— masapzmitek@gmail.com

— centerilustracije.si

Maša P. Žmitek | mešana tehnika | Maša P. Žmitek, *Po sledah velikanov: Sesalci kenozoika* | Miš založba, 2021

Naročnik: Javna agencija za knjigo RS, zanjo Katja Stergar

Izbor avtorjev in del: strokovna skupina Javne agencije za knjigo RS
(Suzi Bricelj, Marija Nabernik, Tina Bilban, Gaja Kos, Tanja Komadina, Ivan Mitrevski)

Oblikovanje razstave: Sara & Sara (Sara Badovinac in Sara Škarica)

Postavitev razstave in izdelava razstavnih elementov: GC DPI

Grafično oblikovanje: Ajda Fortuna

Besedila: Samira Kentrić

Urejanje besedil: Andrej Hočevar

Jezikovni pregled: Anja Grmovšek Drab

Organizacija: Gaja Naja Rojec in Teja Jalovec

Vodenje projekta in produkcija: Center ilustracije / Zavod Divja misel, zanj Tina Popovič

Tisk: Cicero, Begunje, d. o. o.

Razstava je bila zasnovana leta 2024 v Ljubljani, Unescovem mestu literature.

centerilustracije.si

ŠČZ
SLOVENIA
GUEST OF HONOUR
BOLOGNA ▼ 2024